

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

4 ♦ ŘÍJEN ♦ 2025

OBEC CHUCHELNÁ

Vlakové nádraží Chuchelná

CHUCHELNÝ

ÚVODNÍ SLOVO ZPRAVODAJE 4/2025

Vážení spoluobčané,

uběhly další tři měsíce a máme tady jejich hodnocení. Co nás hlavně zajímá je to, jak to bude vypadat v České republice po parlamentních volbách, které proběhly začátkem října. Čím lépe se máme, tím více jsme nespokojeni. Občas si však postěžuje každý. Na osud, na sousedy, na drahotu, na počasí, na politiku, nebo prostě jen tak. Kéž by byly splněny všechny předvolební sliby politiků, kteří nyní sestavují vládu na další čtyři roky. Co jsme si zvolili, to máme. ☺ Uplynul další kvartál letošního roku, pomalu se ohlížíme, co se udělalo a co naplánujeme na rok následující. Členové Rady obce Chuchelná se sešli ke svým jednáním ve třetím kvartále letošního roku šestkrát. Konečně začaly stavební práce, na které se čekalo více jak půl roku. Pan Rudolf Honěk finišuje s dokončením chodníku na ulici Komenského mezi restaurací NEJEN CAFÉ a TEMPEM, na který máme již na obecním účtu dotační peníze ve výši 735.612 Kč. V závěrečné fázi je dokončení točny autobusů u vlakového nádraží. V průběhu října se ještě provede rekonstrukce místní komunikace od vlakového nádraží ke kulturnímu domu, přímo před kulturním domem, ve školním areálu před jídelnou, a na-

víc dlouho očekávaná ulice Mírová. Splníme tak jeden z dalších bodů, který si zastupitelé odsouhlasili ve svém rozpočtu. I nadále se však budeme zabývat zlepšením kvality cest v naší obci. Z tohoto důvodu Rada obce rozhodla podat žádost o dotaci k záměru: „Rekonstrukce části poškozené místní komunikace na ul. Družstevní v Chuchelné“, který byl předložen v rámci podprogramu: ŽIVEL 1 – Obnova obecního a krajského majetku po krizových stavech z Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Jedná se o nejhorší úsek, v délce 240 metrů na ulici Družstevní. Přišla už odezva z Ministerstva pro místní rozvoj, kdy poskytovatel dotace oznámil schválení naší žádosti o podporu s maximální možnou výší dotace 2 082.187 Kč. Do konce roku dojde k vysoutěžení zhotovitele, v první polovině roku 2026 se

rekonstrukce provede. Ostatní úseky na ul. Družstevní by se měly také opravit v následujícím roce jako výtlučky, již však za obecní peníze. Nebude to však finální podoba ulice Družstevní, v budoucnu by mělo dojít k celkové rekonstrukci této ulice i se současnou nevyhovující kanalizací. Na řadu pak přijdou další místní komunikace. Věřím, že hlavně ukončením průjezdu autobusů vesnicí a zatím alespoň rekonstrukcí ul. Petra Bezruče a ulici Mírová se zlepší nálada všech řidičů, projíždějících naší obcí. Bohužel se nám nepodařilo udržet dočasnou změnu trasy linky náhradní autobusové dopravy do doby, kdy se opět do Chuchelné vrátí železniční doprava. Koordinátor dopravy požaduje, po realizaci stavební akce „Točna“, aby se autobusy vrátily do zastávky „Železniční zastávka Chuchelná“. O konkrétních termínech budete včas informováni.

Posunuli jsme se opět o kousíček dále v bezpečnosti obce a rozšířili jsme kamerový systém. Nyní už můžeme předávat záznamy Policii ČR nejen z křižovatky před kulturním domem, v září 2025 se zprovoznily kamery na nové točně u vlakového nádraží a dětském hřišti. Kamery na nové točně autobusů u vlakového nádraží byly využity už 30. 9. 2025, kdy zde došlo k odcizení 20 litrů nafty do bagru na stavbě. Pomocí kamer v obci byli viníci dopadeni. V dalších letech počítáme i s kamerovým systémem na ulici Křížkova a na ulici Hraniční při příjezdu z Polska. Snad se stane Chuchelná ještě bezpečnějším místem pro spokojený život všech našich občanů.

Pokračovali jsme dále v údržbě a zvelebování obce. Jedná se hlavně o odstraňování náletových dřevin a kácení suchých stromů, kterých postupně přibývá. Počítá se samozřejmě s dosazováním nových stromů. Bohužel lidem už začíná vadit každý lístek na jejich zahradě, ochranu před sluncem by chtěli pak všichni. Můžeme být rádi, že Chuchelná, v porovnání s ostatními obcemi, je nejvíce zelená. Je to pak ale bič na obecní pracovníky, kteří se musejí více zabývat sečením trávy, odstraňováním listí a úklidem zeleně. Letos jsme se konečně pustili do průřezky bývalého vlakového újezdu. Obec se postupně upravuje. Můžeme slíbit, že se zabýváme všemi podněty občanů, nejde to ale hned. Máme určitý počet pracovníků, který stíhá a dělá práci postupně, musí mít práci rozdělenou na celý rok.

Už v lednovém Zpravodaji 2025 jsem psal o nové kanalizaci na Restě, proti které se koncem minulého roku postavili někteří majitelé nemovitostí. V květnu 2025 nám skončilo stavební

povolení na tuto akci, chtěli jsme budoucí realizaci papírově zachránit jejím prodloužením. Zajistili jsme pro občany Resty i prohlídku tlakové ČOV v obci Píšť, abychom si vyjasnili klady a zápory tlakové ČOV. Výsledkem toho byly námitky čtyř vlastníků nemovitostí na Restě proti prodloužení stavebního povolení. Nikdo z nich si však neuvědomuje, že zpříšňující se legislativa, někdy až úzkostlivě chránící životní prostředí, „udělá“ problém nejen budoucím zastupitelům, ale hlavně vlastníkům nemovitostí. Ti budou muset, při realizaci stavby, i za dvacet let, přebudovat svůj septik na žumpu a pravidelně vyvážet své kalý. A to samozřejmě již za své peníze...

Jak jsem se již v minulém zpravodaji zmiňoval, ve spolupráci s Krzanowicemi jsme podali společný projekt s názvem „Klasem a hvězdou – kultura bez hranic“. I když o podpoře a schválení dotace na tento projekt se bude jednat v měsíci říjnu, na polské straně v Krzanowicích už proběhly dne

7. 9. 2025 dožínky, kterých se zástupci obce a občané z Chuchelné zúčastnili. Chtěl bych tímto poděkovat všem našim občanům, kteří se do tohoto projektu aktivně zapojili a podpořili tuto akci. Více

o projektu se můžete dozvědět na dalších stránkách Zpravodaje.

A jak to je s otevřením zubní ambulance v obci? Dne 17. 9. 2025 byly pozváni zahraniční „garanti“ stomatologické ordinace v Chuchelné k uznání odborné a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře k ověření znalostí z českého jazyka na Ministerstvo zdravotnictví. Zkouška nedopadla dobře, bohužel je čeká nový termín zkoušek v lednu 2026. Nechtěli jsme však dále čekat a v říjnu 2025 bychom měli mít zajištěného českého garanta. Tím by se zubní ambulance měla rozjet do konce tohoto roku. Snad se to nyní podaří.

Kde by naše obec byla, kdyby jí neprotínala železniční trať Opava – Racibórz. Dne 20. 10. 2025 uplyne již 130 let od chvíle, kdy projel Chuchelnou první vlak a spojil naši obec s okolním světem. A je tomu více než jeden rok, kdy při loňských povodních přijel do Chuchelné poslední vlak a železnici nahradila autobusová doprava. Na další vlak, a tím opravu trati u Malých Hořtic, si musíme počkat pravděpodobně do konce roku 2027. Snad Vás i článek o historii železniční trati Opava – Racibórz, od železničního nadšence Ing. Milana Čenohorského ze Sudic zaujme.

Vážení spoluobčané, skončilo období prázdnin a dovolených. Snad jsme načerpali energii do dalšího období. Prožijme poslední měsíce tohoto roku ve zdraví, radostně, ohleduplně, a hlavně zodpovědně k sobě navzájem. Věci, na kterých nezáleží, musíme pustit, a věci, na kterých záleží, musíme řešit. ☺

Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU CHUCHELNÁ

Projekt „Rekonstrukce části chodníku na parc. č. 983/1 na ul. Komenského v Chuchelné“ byl spolufinancován z prostředků Ministerstva pro místní rozvoj.

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

VIRTUÁLNÍ PROHLÍDKA CHUCHELNÉ

Vážení občané,

s radostí vám oznamujeme, že si nyní můžete kdykoliv a odkudkoliv prohlédnout naši obec prostřednictvím **virtuální prohlídky**. Najdete ji ve **spodní části webových stránek chuchelna.com** nebo pod tímto odkazem: [Virtuální prohlídka Chuchelné](#)

CO V PROHLÍDCE NAJDETE?

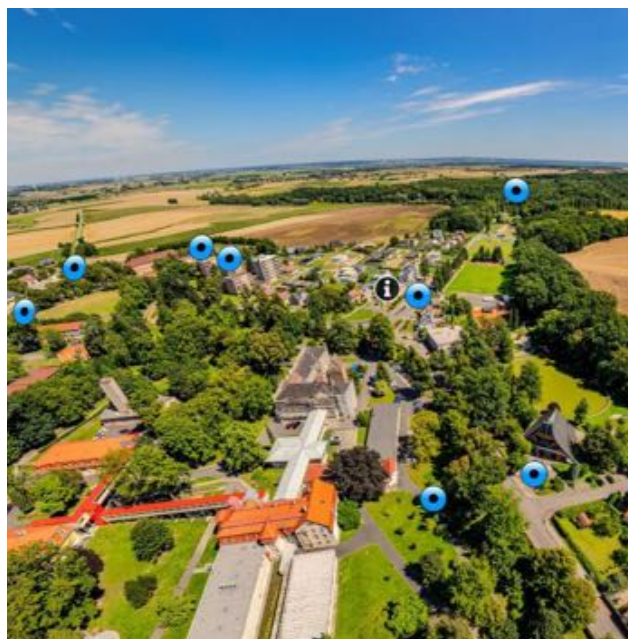
Virtuální prohlídka vám umožní projít se obcí podobně, jako byste se po ní skutečně procházeli.

- Pohledy na nejzajímavější místa obce
- Možnost otáčet kameru do všech stran (360°)
- Detailní přiblížení jednotlivých míst
- Snadné přepínání mezi lokalitami

JAK NA TO?

1. Klikněte na odkaz výše.
2. Po načtení prohlídky se vám zobrazí úvodní panorama.
3. Pomocí myši (nebo prstu na mobilu) můžete obraz otáčet do všech směrů.
4. Kliknutím na vyznačené body se přenesete na další místo v obci.
5. Pomocí ikon v ovládání si můžete přiblížit nebo oddálit pohled.

Virtuální prohlídka je dostupná jak na počítači, tak i na mobilních telefonech a tabletech.

NOVÁ TOČNA BUS U DRÁŽNÍ BUDOVY SPRÁVY ŽELEZNIC V OBCI CHUCHELNÁ

Problémy s průjezdy autobusové dopravy přes naši obec trvají snad od doby, kdy tady projel první autobus. Hlavním problémem je šířka místní komunikace od vlakového nádraží ke kulturnímu domu, dalším údržba komunikace, hlavně v zimním období. O tomto problému se vědělo vždy. Hlasitěji se o tom však začalo diskutovat před dvaceti lety, kdy na tento problém poukazovali občané, bydlící na této části ul. Petra Bezruče. Začalo se mluvit o točně u vlakového nádraží. Základem všeho však bylo vlastnit pro točnu příslušnou plochu. Za deset let komunikování se Správou železnic bylo vyhotoveno a upravováno několik geometrických plánů, které musely vyhovovat majiteli pozemku. Jednání nebyla jednoduchá. Po revizním znaleckém posudku z roku 2020 došlo konečně, v březnu 2023, ke schválení Smlouvy o prodeji pozemku p. č.1001/11 a p. č.1001/12 za částku 1 015.190 Kč vč. DPH. Následně se nechala zpracovat studie a projektová dokumentace na novou točnu projektantem dopravních staveb Vladimírem Vašíkem z Ostravy – Poruby. Ledy se pohnuly...

Jelikož dopravní obslužnost autobusové a železniční dopravy v Moravskoslezském kraji je zajišťována v rámci závazku veřejné služby objednávané krajem a obcemi a je financována v samostatné působnosti kraje, v dubnu 2024 jsme začali jednat se zástupci MSK o možné individuální dotaci na výstavbu nové točny autobusů. Koncem října byla podána oficiální žádost, která byla krajskými zastupiteli schválena. Proto mohla být v lednu 2025 podepsána Smlouva o poskytnutí dotace z rozpočtu MSK ve výši 8 000.000 Kč. Koncem dubna 2025 proběhlo výběrové řízení na zhotovitele, kterým se stala, s nejnižší cenovou nabídkou, firma Jankostav s.r.o. z Ostravy s cenou ve výši 13 286.136,10 Kč vč. DPH.

Je nutné podotknout, že bez finanční pomoci MSK bychom museli hledat jiné zdroje financování, bez dotačního spolufinancování by se tato stavební akce pravděpodobně nikdy nerealizovala.

Je třeba spoluobčanům vysvětlit, o co obci při výstavbě točny jde. Jedná se o stavbu pozemní komunikace, určenou k plnění funkce veřejně přístupné účelové komunikace (obratíště pro autobusy a parkoviště pro osobní a nákladní automobily).

Součástí nové točny budou:

- nová odstavná a parkovací stání pro osobní vozidla
- nová odstavná a parkovací stání pro vozidla autobusové linkové dopravy
- nová odstavná a parkovací stání pro vozidla těžké nákladní dopravy pro přilehlý průmysl
- nová výstupní plocha autobusové linkové dopravy s určením nového směru provozu vozidel linkové dopravy a jejím vyloučením jízdy směrem do obce.

Realizovaný projekt výstavby bude mít následující přínosy:

- zkvalitnění a zklidnění dopravní obslužnosti obce, kdy dojde k odklonu průjezdů autobusů přes obec
- zvýšení bezpečnosti dopravy, to je veřejné hromadné dopravy, tak také nákladních vozidel
- zlepšení dopravní obslužnosti v části obce u vlakového nádraží, to je zajištění bezpečného pohybu obyvatel a cestujících hromadnou dopravou
- vyřešení přednádražního prostoru v Chuchelné, vznik nového bezbariérového prostoru k větší motivaci široké veřejnosti k čtenějšímu užívání veřejné hromadné dopravy.

Snad spoluobčané a návštěvníci obce pochopí tuto velkou investici s ohledem na budoucí rozvoj naší krásné obce Chuchelná.

Ing. Rudolf Sněhota, starosta

Interreg

Spolufinancováno
Evropskou unií

Česko – Polsko

Projekt „Klasem a hvězdou – kultura bez hranic“

*Městská knihovna a kulturní středisko Krzanowice -
Obec Chuchelná*

Cílem projektu je prohloubení spolupráce v oblasti sociální, kulturní a sportovní v euroregionu, včetně spolupráce neziskových organizací, posílení vzájemné důvěry a integrace obyvatel, výměna zkušeností a dobré praxe, posílení společné integrity a porozumění společné historii a podpora aktivit zachovávajících identitu a tradice.

Projekt s názvem „**Klasem a hvězdou – kultura bez hranic**“ č. S.062.04.0125 je spolufinancován Evropským fondem pro regionální rozvoj v rámci programu Interreg Česká republika – Polsko období 2021-2027 z Fondu malých projektů v Euroregionu Silesia – Cíl 4.2 „Prohloubení přeshraničních vazeb obyvatel a institucí česko-polského pohraničí“.

*Organizátoři: Gminne Centrum Biblioteczno-Kulturalne w
Krzanowicach a obec Chuchelná*

První zářijový víkend, ve dnech 6. – 7. září 2025, se far-ní náměstí v Krzanowicích proměnilo v pulzující centrum hudby, tance, chutí a společného slavení. To vše díky Festivalu Zlatého Klasu, který byl uspořádán v rámci projektu „Klasem a hvězdou – kultura bez hranic“.

Festival odstartoval v sobotu večer radostnou besedou pod stanem, která přilákala početné obyvatel obce a hosty z české Chuchelné. Byla to ideální příležitost k rozhovorům, společnému tanci a setkávání v uvolněné, mezigenerační atmosféře.

Neděle začala pestrým Festivalovým průvodem, který prošel ulicemi Krzanowic. Účastnili se ho obyvatelé obce, dechová hudba, zástupci místních částí, děti, mládež, senioři, místní organizace a také hosté z Česka. Výrazně byli zastoupeni zemědělci – hrdě představující svou každodenní práci a vazbu k půdě, což průvodu dodalo autentický, lidový charakter. Zvláště viditelná byla účast projektového partnera – obce Chuchelná. Česká delegace se představila v krojích a jejich přítomnost v průvodu byla krásným symbolem přátelství přes hranice.

Každý účastník byl oceněn symbolickou květinovou butonierou. Barevné kroje, dožínkové věnce, transparency a hudba dodaly události slavnostní ráz. Takto početný a rozmanitý průvod měl obrovský význam pro celý projekt – stal se živým důkazem spolupráce dvou přeshraničních komunit: Poláků a Čechů, kteří společně slaví kulturu, tradici a práci rolníků a zároveň budují trvalé vazby přes hranice.

Zvláštní atrakcí byla kulinární soutěž „Chutě Zlatého Klasu“. Na stolech se objevila dvě národní jídla – polský bigos a český guláš s knedlíky, připravené hospodyněmi z Polska

i Česka. Vůně bigosu a aroma guláše přilákaly davy ochutnávačů. Publikum se ujalo role poroty – každý mohl ochutnat obě jídla a dát hlas svému favoritovi. Nakonec zvítězil polský bigos, který získal nejvíce hlasů a tím i titul vítěze kulinárního klání. V této soutěži však nebyli poražení, vyhrála pospolitost a radost ze sdílení toho nejlepšího z polské a české kuchyně. Všichni účastníci festivalu se navíc mohli pohostit tradičním kynutým koláčem, podávaným u stolů vyzdobených ve stylu dožínek.

Jedním z nejvíce symbolických prvků festivalu byla Kniha přání Festivalu Zlatého Klasu. Šlo o zvláštní prostor, kde účastníci – jak z Polska, tak z Česka – mohli zanechat své vzpomínkové zápisy, přání a reflexe. Tyto zápisy a fotografie vytvořily jedinečnou kroniku události – důkaz přátelství a spolupráce přes hranice, který zůstane v paměti po léta a bude se vracet při dalších ročnících.

Festival Zlatého Klasu byl jedním ze dvou pilířů projektu „Klasem a hvězdou – kultura bez hranic“. Druhý pilíř se uskuteční na české straně hranice – v Chuchelné, kde partneři připravují Vánoční jarmark. Obě akce dohromady tvoří cyklus, který spojuje tradici s moderností, kulturu s integrací, a především obyvatele Polska a Česka.

Festival Zlatého Klasu zůstane v paměti obyvatel i hostů jako dva dny plné hudby, chutí, tance a dojetí. Především však, jako krásný symbol spolupráce přes hranice, budování společenství a pěstování tradic. Projekt „Klasem a hvězdou – kultura bez hranic“ ukázal, že kultura a tradice nejsou jen minulostí – jsou také nástrojem, který umožňuje vytvářet budoucnost založenou na přátelství, vzájemném respektu a společných hodnotách.

Danuta Adamczyk - ředitelka Městské knihovny a kulturního centra v Krzanowicích

ZPRAWODAJ

KULTURNÍ ŽIVOT V OBCI NA V LÉTĚ 2025

Letní čas je dobou dovolených, prázdnin a výletů a tak si i kulturní akce v létě dělají prázdniny. Organizace kulturního života započne zase na podzim našimi tradičními akcemi. V létě svou činnost zajišťují členky klubu seniorů, společně jsme se mohli zúčastnit tradiční venkovní mše u Kapličky sv. Anny, která letos oslavila 100 let od znovuoobnovení v roce 1925. Společnou akcí byly také dožínky v družební obci Krzanowice, kterých jsme se jako partnerská obec mohli zúčastnit v rámci projektu EU. Škoda, že se nenašla ochotná ulice, která by převzala štafetu loňského Strassenfestu z Resty. Byla to tradice, kterou kvitovali mnozí obyvatelé, ale bohužel, rádi se zúčastnili, ale nikdo není ochoten akci pro druhé uskutečnit. Je smutné, že soudržnost naší vesnice není taková, jako okolních vesnic, kde se tyto uliční slavnosti pořádají již mnohé roky.

Za Kulturní komisi MUDr. Ilona Nedvěďová

Obec Chuchelná a Kulturní komise si Vás dovoluji pozvat na tradiční

VINOBRANÍ

Kde: **Kulturní dům Chuchelná**

Kdy: **8. 11. 2025 od 20:00 hodin**

Vstupné: **120,- Kč**, v předprodeji **100,- Kč**.

K tanci a poslechu hraje **DJ Komárek**

Připravili jsme pro vás:

- několik druhů bílých, růžových a červených vín
- drobné pohostění k vínu

Předprodej vstupenek v nákupním středisku do **5. 11. 2025**
Rezervace stůlů na tel. č. **732 761 911** Ilona Nedvěďová

Obec Chuchelná ve spolupráci s Farností a Kulturní komisí Vás srdečně zvou na

Rozsvícení adventního věnce

V předvečer každé adventní neděle budeme v prostoru před kostelem společně rozsvěcet svíčku na obecním adventním věnci

V sobotu od **18:00**

u kostela Povýšení svatého Kříže

Zveme Vás na společné zamýšlení se zpěvem a podáváním adventního punče

Srdečně všechny zveme

Obec Chuchelná a Kulturní komise pořádají

Mikulášský jarmark

S rozsvícením vánočního stromu

s mikulášskou nadílkou

V sobotu **6. 12. 2025 od 15:00**

před kostelem Povýšení svatého Kříže

Připraveno je pro vás:

- bohaté občerstvení
- dílnička pro děti
- perníčky
- výrobky dětí ZŠ
- vystoupení dětí od **16:00**
- mikulášská nadílka v **16:45**

Srdečně všechny zveme

Obecní úřad Chuchelná vás srdečně zve na

Slavnostní vítání občánků

které se uskuteční v neděli **7.12.2025** v 15 hod.
v obřadní síni Obecního úřadu v Chuchelné

Rodiče dětí narozených od 21.11.2024 do 20.11.2025 s trvalým pobytem v Chuchelné se mohou přihlásit do **20.11.2025**.

Přihlášku naleznete na webových stránkách obce a zašlete na matrika@chuchelna.com nebo se dostavte na OÚ Chuchelná.

Přihláška

Nebo na webových stránkách obce chuchelna.com
Obecní úřad → Dokumenty → Formuláře

Jubilanti obce Chuchelná, kteří oslavili svá životní jubilea

Červenec

František Sněhota	70 let
Jan Meisel	70 let
Kristina Budzelová	70 let
Květoslava Šustrová	75 let
Kristina Paluvová	75 let
Werner Bedrunka	81 let
Růžena Poštulková	84 let
Vilibald Kostřeba	86 let

Srpen

Valter Neubert	70 let
Anežka Ondilová	70 let
Helena Sturmová	75 let
Alena Kamrádová	75 let
Mária Václavíková	75 let
Helena Janíková	80 let
Josef Kubný	81 let
Vítězslav Zlotý	82 let
Roland Sturm	83 let
Jarmila Pekárková	83 let

Kulturní komise Chuchelná Vás srdečně
zve na

Setkání seniorů nad 65 let

v **úterý 04.11.2025** od 16 hod.
v sále kulturního domu v Chuchelné.

Přijďte si užít příjemné odpoledne
ve společnosti přátel a sousedů!

Září

Marie Krieblová	70 let
Petr Radzik	70 let
Marie Nevřelová	75 let
Herbert Náhlík	84 let
Ruth Nevřelová	84 let

KALENDÁŘ 2026

Kalendář „Chuchelná 2026“ bude možné si zakoupit za 85,-Kč na Obecním úřadě v Chuchelné
a v květinářství David Lazar během měsíce listopadu 2025.

Milí spoluobčané Chuchelné,

ani se tomu nechce věřit – už je to rok, co jsme otevřeli naši lékárnu AVE v Chuchelné. Cítíme obrovskou vděčnost za možnost pracovat u nás na vesnici, potkávat známé tváře, a také svým malým podílem přispívat ke spokojenosti a zdraví občanů obce.

Za ten čas jsme si společně vytvořili místo, kde nejde jen o léky a recepty, ale také o porozumění, úsměvy a každodenní drobnou podporu. Je pro nás obrovskou ctí být součástí naší obce a děkujeme Vám za důvěru, se kterou se na nás obracíte.

Chceme se dále rozvíjet, a proto jsme si pro Vás připravili několik novinek i zajímavých akcí, které Vám chceme nabídnout.

Rádi bychom postupně zavedli pravidelné dny měření cévního věku, analýzu vlasové pokožky a dermo poradenství.

Už 21.10.2025, od 9:30 hod., se můžete těšit na naši zkušenou dermo poradkyni Natálii, která navštěvuje všechny lékárny AVE – a ta naše nebude výjimkou. Přijďte si nechat zkontrolovat stav vlasů a vlasové pokožky, stav pleti, její hydrataci a lipidy. Pokud bude potřeba, Natálie vám doporučí vhodnou péči a provede Vás krok za krokem denní rutinou. Abychom se vám mohli plně věnovat, doporučujeme rezervovat si své místo přímo u nás v lékárně.

Lékárna AVE Chuchelná

K. M. Lichnovského 9

Po	8:00–16:30
Út	8:00–15:00
St	8:00–16:30
Čt	8:00–15:00
Pá	8:00–12:00

Těšíme se na Vás.

S pozdravem kolektiv lékárny.

Plánujeme rozšíření sortimentu zdravotnických potřeb. Nově u nás najdete chodítka, skládací i klasické hole, berle i pomůcky do koupelny. Abyste u nás vždy našli to, co potřebujete nejen pro zdraví, ale i pro pohodlí každodenní péče o sebe a svou rodinu.

Mnozí z Vás se ptali, jestli budeme mít v prodeji boty. Z kapacitních důvodů nemůžeme mít skladem boty, tak jako to bylo v předchozí lékárně. Snažíme se Vám ale vyjít vstříc, a rozhodli jsme se navázat spolupráci s firmou Diawin – certifikovanou zdravotní obuv nejen pro diabetiky a seniory. Dále navazujeme spolupráci s firmou Legwood – což považujeme za jedny z nejlepších zdravotních bot.

Doufáme, že Vás těmito kroky potěšíme, a hlavně pomůžeme ke zvýšení dostupnosti Vašich přání a požadavků.

Ze srdce Vám děkujeme za Vaši přízeň.

Vaše lékárna AVE Chuchelná a manželé Bartošikovi.

OCHRANA & HYDRATACE SUCHÉHO OKA

Suché oko je častý problém, který vzniká poruchou slzného filmu a zánětem povrchu oka. Výsledkem je pálení, řezání, pocit pisku v očích či rozmazané vidění. Postihuje až polovinu populace a často souvisí s dysfunkcí Meibomských žláz (MGD) – až u 86 % pacientů se suchým okem se najdou její známky.

■ PROČ SE „TOČÍ BLUDNÝ KRUH“

Při MGD se zhorší lipidová (ochranná) vrstva slz. Slzy se rychleji odpařují, povrch oka vysychá, přidává se zánět a potíže se dále zhoršují. Pomáhá pravidelné kapání umělých slz a hygiena očních víček. Nebojte se říct v lékárně, jak Vaše potíže vypadají, zda Vás problémy provázejí již od rána či až večer.

■ HYGIENA VÍČEK = ZÁKLAD TERAPIE

Pravidelná, šetrná hygiena víček pomáhá zklidnit okraj zánětu, vyčistit okraje žlázek a stabilizovat slzný film.

■ KDY VYHLEDAT LÉKAŘE

Pokud se potíže zhoršují, přidá se bolest, citlivost na světlo, výrazné zarudnutí nebo se obtíže nelepší ani při pravidelném používání umělých slz a hygieny víček, obraťte se na očního lékaře. (Text vychází ze závěrů odborné prezentace k syndromu suchého oka.)

Komplexní řešení syndromu suchého oka:

OKÉNKO DO MÍSTNÍ KNIHOVNY

Setkání maminek s dětmi.

Jednou měsíčně probíhá v knihovně setkání maminek s dětmi. Pro děti je vždy připraven krátký program dle věku. Hlavním cílem této akce je, aby se malé děti i jejich maminky seznámily a popovídaly si. Děti mají k dispozici také dětský koutek.

Červenec

První prázdninové setkání maminek s dětmi proběhlo ve středu 30.7.2025. Knihovnu navštívilo úžasných sedmnáct dětí! Pro děti byly připraveny čtyři stanoviště. Na prvním se chytaly gumové rybičky ve vodě. Na druhém si děti tvořily vlastní akvária z bavlnek, které si poté mohly odnést domů. Na třetím byly připraveny omalovánky s letní tematikou a na posledním stanovišti si mohli všichni pohrát s barevnou rýží, lovit rybičky, želvy nebo želví vajíčka. I přes velkou účast se děti krásně vystřídalily u plnění úkolů a v knihovně vládla veselá a přátelská atmosféra.

Září

První setkání v novém školním roce nás čekalo 24. 9. 2025. Pro děti bylo připraveno opět malé tvoření, úkoly a spousta zábavy! V dětském koutku máme nové hračky, takže si klidně mohou děti přijít jen pohrát kdykoliv během otevírací doby knihovny. Nejen děti, ale i dospělí jsou zde srdečně vítáni.

Srpen

Srpnové setkání se uskutečnilo ve čtvrtek 28. 8. 2025. Také na druhém prázdninovém setkání byla knihovna téměř plná za účasti krásných třinácti dětí s maminkami. Tentokrát byla pro děti připravena krabice s pískem, ve které se ukrývaly žížaly a jejich vajíčka. Nejvíce děti nadchla výroba vlastního náramku. Výtvořily se velice povedly a všichni odcházeli vyzdobení novými doplňky. Dále byly k dispozici omalovánky nebo opět oblíbené lovení rybiček ve vodě.

Otevírací doba a služby

Od září letošního roku bude otevírací doba knihovny prodloužena o pátek dopoledne v čase 9:00 – 11:00. Přijďte si vybrat nové knížky, obalit učebnice nebo si třeba jen s dětmi pohrát v dětském koutku.

Zároveň bych chtěla nabídnout službu obalování učebnic a sešitů. Během otevírací doby nebo po předchozí domluvě si můžete přijít nechat obalit knihy, učebnice nebo sešity.

Formát A4 – 10 Kč za kus

Formát A5 – 5 Kč za kus

OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY:

Pondělí 16:00 – 18:00

Středa 16:00 – 18:00

Pátek 9:00 – 11:00

KONTAKTY:

Telefon - 553 034 808

Email - knihovna@chuchelna.com

Statistika

Během července, srpna na září knihovnu navštívilo 207 registrovaných čtenářů. Dále pak desítky neregistrovaných návštěvníků za účelem obalení knih, kopírování či hraní v dětském koutku. Knižní fond k datu 22. 9. 2025 obsahuje celkem 1 472 titulů a aktivně přibývají další. Čtenářských registrací od 1. 1. 2025 do 22. 9. 2025 je 95 čtenářů.

KNIŽNÍ NOVINKY

Když se trhá nebe

Čtvrtý „historický“ román Lenky Chalupové.

Píše se rok 1937 a mnozí v Československu tuší, že válka je na spadnutí. Židovský továrník Hugo Rosenbaum, který v Přerově vlastní fabriku na výrobu nábytku, ale nevěří, že by Německo vážně rozpoutalo krvavý konflikt. Daří se mu v podnikání, má milovanou ženu Juditu a v srdci jediné přání: dědice pro svou firmu. Pořídí si ho hodlá za každou cenu. Jenže vytoužené babele – jak židovské ženy říkají svým dětem – zvrátí nejen Hugův osud nečekaným směrem.

Útěk na venkov

Ilustrátorka Ella odjede z milovaného Londýna na venkov hlídat dům své kmotry Magdy poté, co jí přítel oznámil, že si potřebuje dát pauzu. Chce si tam utřídit myšlenky a přijít na to, co od života doopravdy chce. Magda ale zapomněla zmínit jednu maličkost – že na ni v domě bude čekat fenka Tess, o kterou je třeba pečovat. Jak si Ella poradí se čtyřnohou spolubydličí, s mrzutým veterinářem Devonem a starousedlíky, kterým soukromí moc neříká? Přehodnotí svůj život a dá šanci lásce, i když si slíbila, že se bude mužům vyhýbat?

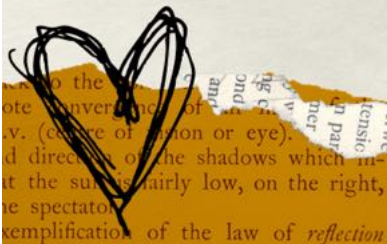
Knihovna Chuchelná Vás zve na

Besedu Anny Malchárkové

Úterý 11. 11. 2025
v 17:00 hod.

Přijďte si poslechnout poutavé vyprávění o knihách oblíbené hluchínské autorky.

Z kapacitních důvodů knihovny si prosím rezervujte místa v knihovně nebo na Obecním úřadě v Chuchelné.

Klára Vydarená, DiS. – knihovnice

SPORTOVNÍ SLAVNOST 2025

Rok se sešel s rokem a opět nastal den, kdy Chuchelná ožila rockovou hudbou u příležitosti tradiční Sportovní slavnosti. Tento den je zároveň vrcholem náročných příprav organizátorů souvisejících se zajištěním účinkujících, veškerého technického zázemí a občerstvení, jak pro vystupující, tak i pro účastníky koncertu.

Hudební večer zahájila pro nás již známá revival kapela AC/CZ, která během 60minutového vystoupení s hity Hell Bell, Thunderstruck, Back In Black a Let There BeRock pořádně rozparádila nejen fanoušky rockové hudby.

Následujícím hostem koncertu byla populární pop rocková zpěvačka Anna K. Její hity Vždycky se budeme znát, Večernice nebo Údolí včel zná snad každý fanoušek této české zpěvačky. Na závěr svého koncertu, na přání pořadatelů, zazpívala předělávku hitu Because The Night – Volá tě noc, kterou zpěvačka nikdy oficiálně nevydala na žádném nosiči. Odměnou jí byl bouřlivý potlesk fanoušků. Fanoušci si také mohli zakoupit ve stáncích s Merchem něco na památku na svého oblíbeného interpreta.

Hlavním hostem večera byla česká rocková skupina HARLEJ, která neodmyslitelně patří k české rockové špičce. U nás oslavila výročí 30 let na hudební scéně svým koncertem pod názvem „Byli jsme a budem“, 90minutové vystoupení bylo doplněné kouřovými i různými světelnými efekty. Fanoušci od prvního tónu zpívali, skákali a nechali se vtáhnout do atmosféry, která k téhle kapele neodmyslitelně patří. Zazněly písně Proč pocit mám, Pověste ho vejš, Nejsem zklamanej a samozřejmě nesměl chybět slavný Svařák, který si zazpíval spolu s kapelou snad každý účastník koncertu. Rockové písně zněly sborově Chuchelnou do pozdních nočních hodin. Dj Martin Hradečný se svou noční show již tradičně zakončil slavnostní večer.

Pořadatelé děkují více než 1200 příznivcům rockové hudby, kteří letošní slavnost navštívili a zároveň zvou na další nálož metalu a rocku 17. 7. 2026 s hlavním hostem – legendární českou heavy metalovou kapelou ŠKWOR. Můžete se těšit také na slovenskou rockovou kapelu METALINDA a metalovou kapelu Pumpkins HELLOWEEN Tribute.

Po úspěšném pátečním koncertě následovala sobota v duchu ženského fotbalu. Opět k nám po roce přijely takzvané Baňky,

tedy dívky prvotřídního Baníku Ostrava, aby se představily na našem krásném hřišti, které bylo pro ně připraveno, proti holčkám ze Sigmy Olomouc. Zápas skončil nejtěsnějším výsledkem a to 1:0 ve prospěch Baněk. Byl to vyrovnaný zápas, kde holky z Baníku měly míč více na nohou a toto těsné vítězství bylo zasloužené. Uvidíme, jak dopadne příští rok, ale sobotní ženský fotbal na sportovní slavnosti by si mohl zachovat tradici. Doufejme, že si k nám Baňky najdou cestu a přijedou opět s atraktivním soupeřem. Sobotní večer byl zakončen diskotékou.

Neděle byla vyhrazena pro všechny domácí kategorie a to: mladší přípravku, starší přípravku, starší žáky, dorost a muže. Abychom stihli vše odehrát na jednom hřišti, tak v jednu chvíli hráli tři kategorie najednou: mladší (4+1) a starší příprava (5+1), každá na ¼ hřiště a starší žáci na ½ hřiště systémem 7+1. Soupeřem pro mladší přípravku byli kluci z Koberic, starší příprava a starší žáci nastoupili proti Krzanovicím. Po odehrání těchto tří paralelních utkání nastoupili naši dorostenci, kteří jsou spojeni se Strahovicemi, proti Bohuslavicím. Vrcholem fotbalové neděle byl zápas „A“ týmu proti Bohuslavicím. Všechny zápasy proběhly bez problémů tak, jak se na přátelské zápasy sluší. Všichni fotbalisti, kteří se předvedli na hřišti, byli po svých zápasech pohoštěni v areálu tenisových kurtů. Jak je zvykem, tak nedělní program sportovní slavnosti je zakončen tombolou o bohaté ceny. Blahopřejeme všem výhercům a věříme, že se všechny ceny dostaly ke svým majitelům. Na závěr nezbyvá než poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě, průběhu a úklidu sportovní slavnosti. Děkujeme všem sponzorům, kteří nám tuto akci pomáhají připravit, ať finančně, materiálně nebo jinou cestou. Děkujeme všem, kteří si k nám během těchto tří dnů našli cestu. Těšíme se zase za rok!

*Za TJ Spartak Ing. Petr Depta,
Ing. Benedikt Rohný*

ZPRÁVODAT

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Zahájení školního roku 2025/2026

Nový školní rok jsme zahájili slavnostním nástupem před budovou ZŠ. S radostí jsme přivítali 22 prvňáčků, kteří vstoupili do školních lavic pod vedením své třídní učitelky Mgr. Nely Pavlíčkové a asistentky pedagoga Bc. Jany Jiříkové

První řada zleva: Kiril Ostoparchenko, Dominik Suchánek, Antonín Oczadly, Dominik Panovec, Natálie Kolarčíková, Anežka Bogoczová, Adam Riemel, Teodor Theuer, Patrik Zajíček, Tobiáš Wollný, Gabriela Skařupová, Tina Molitorová, Klára Jarošová, Matyas Giňa, Bc. Jana Jiříková

Druhá řada zleva: Mgr. Nela Pavlíčková, Tomáš Halaška, Mgr. Monika Sivková, Matyáš Barvenčík, Šimon Barvenčík, Kristýna Borovičková, Jonáš Gřeš, Mgr. Jiří Joško, Tereza Pavlíčková, Ing. Rudolf Sněhota, Tereza Grohová, Laura Obžutová

CHUČHEL'ENSKÝ

ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2024/2025

Co čeká žáky v novém školním roce?

S začátkem školního roku ožívají chodby školy nejen dětským smíchem, ale také bohatým programem, který pro žáky připravil pedagogický tým. I v letošním roce se žáci zapojí do 8. ročníku čtenářské výzvy, která rozvíjí lásku ke knihám a podporuje čtenářskou gramotnost. Připraveny jsou také sportovní soutěže, soutěže ve sběru papíru a hliníku a celá řada dalších aktivit. K vrcholům školního roku budou bezpochyby patřit lyžařské kurzy a škola v přírodě, na které se žáci velmi těší. V plánu jsou i projektové dny, tematické exkurze a kulturní vystoupení při setkání seniorů. Chybět nebudou ani oblíbené akce jako mikulášský jarmark nebo dětský den, které spojují školu, rodiče i všechny lidi v obci.

Zkrátka – žáci Základní školy Chuchelná mají před sebou pestrý a inspirativní školní rok!

Sběrové aktivity ve školním roce 2024/2025

Tradiční soutěž ve sběru starého papíru vynesla celkem 5 511 kg. Nejlepší třídy byly za svůj výkon odměněny finanční částkou do třídního fondu a nejúspěšnější jednotlivci obdrželi drobné věcné odměny. V průběhu školního roku bylo rovněž shromážděno 358 kg hliníku. V lednu proběhla soutěž „Starý mobil pro Re-mobil“. Celkem se nasbíralo 98 mobilů.

Výtěžek ze sběrů byl využit k podpoře vybraných projektů – částkou 5 000 Kč jsme přispěli ZOO Ostrava na chov mandrila a částkou 550 Kč programu *Mary's Meals*, který zajišťuje stravu dětem v nejchudších částech světa.

Termíny prázdnin ve školním roce 2025/2026

Podzimní prázdniny	27. 10. – 29. 10. 2025 (pondělí a středa)
Vánoční prázdniny	22. 12. 2025 – 2. 1. 2026 (pondělí–pátek)
Pololetní prázdniny	30. 1. 2026 (pátek)
Jarní prázdniny	2. 2. – 8. 2. 2026 (pondělí–pátek)
Velikonoční prázdniny	2. 4. 2026 (čtvrtek) a 3. 4. 2026 státní svátek
Hlavní prázdniny	1.7. 2026 – 31. 8. 2026 (školní rok 2026/2027 začne v úterý 1. 9. 2026)

ŠKOLA + JÍDLO = NADĚJE

Poděkování žákům ze Základní školy Chuchelná

Milé žákyně, milí žáci školy Chuchelná,

Jménem české pobočky mezinárodní charitativní organizace Mary's Meals a jménem všech dětí, které podporujeme, Vám chceme srdečně poděkovat za zaslaný výtěžek ze sběru hliníku. Váš příspěvek pomůže všem, kdo věnují svůj čas, starostlivost nebo finanční příspěvek.

Dar 550,- Kč zajistí 183 obědů pro děti!

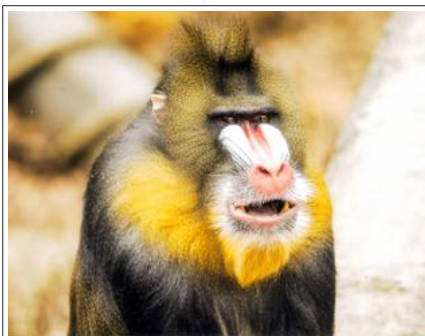
Za získané peníze nakoupíme suroviny, ze kterých pak místní ženy ve škole budou vařit jídlo. Teplý oběd potom pomůže zvládnout cestu do školy a soustředit se na učení bez pocitu hladu.

Na světě je mnoho dětí, které nemohou chodit do školy a nemohou se naučit číst a psát, protože jim chybí to nejdůležitější. My věříme, že to společně můžeme změnit a s pomocí mnoha dobrých lidí se nám to podaří. Organizace Mary's Meals dnes poskytuje jídlo pro více než 11 milionů dětí v nešťastných zemích světa a díky šéfredákům obědů přichází ke každé činnosti stále nově.

Společně měníme životy.

Se srdečným pozdravem

Ing. Marcela Benová
předsedkyně správní rady

Děkovný list

Zoologická zahrada a botanický park Ostrava
obětuje

Základní škola Chuchelná

za symbolickou adopci druhu

mandril

V Ostravě, 20. 7. 2025

Ing. Novák, Šesták

Děkujeme za Vaši podporu, kterou přispíváte k lepšímu životu dětí a žen v nešťastných zemích světa. Vaše peníze jsou důležitou částí pro udržení a rozšíření chovu mandrila a dalších druhů v zoo. Váš příspěvek pomůže všem, kdo věnují svůj čas, starostlivost nebo finanční příspěvek.

Děkujeme, že pomáháte s námi!

Úspěchy žáků ve volnočasových aktivitách

Naši žáci dosahují výrazných úspěchů i mimo rámec školních aktivit a rozvíjejí svoje talenty.

Maxmilián Vyhlas, žák 6. třídy, 1. místo v okresním kole soutěže základních uměleckých škol ve hře na dechové nástroje. Svého vítězství dosáhl ve hře na zobcovou flétnu.

Vendula Josefusová, žákyně 7. třídy, zúčastnila se 18. Mistrovství Evropy v mažoretkovém sportu, které se konalo v chorvatském Novigradu. Jako členka týmu Excelent Dolní Benešov se v kategorii sólo flag Junior umístila mezi silnou konkurencí na 14. místě.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Máme za sebou první týden nového školního roku v naší mateřské škole. Bylo to období plné objevování, poznávání a zvykání si na nové prostředí. Děti se seznamovaly s prostředím školky, s novými kamarády i paní učitelkami a postupně se učily orientovat v novém denním řádu. První dny byly především o adaptaci – zvykání si na pravidla, řád a rytmus dne, který školka nabízí.

Velký prostor věnujeme pobytu venku na školní zahradě. Právě zde mají děti možnost se vydovádet, probouzet svou fantazii i trávit čas aktivním pohybem na čerstvém vzduchu. Už nyní jsme pro děti připravili první zážitky – například divadelní loutkové představení, jablíčkový týden ve školce, nebo preventivně edukační program pro usnadnění adaptace s názvem „Do školky přišel nový kluk“.

Ani v následujících týdnech nebude o zajímavé zážitky nouze. Plánujeme tematické vycházky do přírody, vzdělávací programy i další divadelní představení. Děti mají také možnost zapojit se do mimoškolních aktivit – v nabídce je angličtina, plavecký a lyžařský kurz nebo kroužek gymnastiky. Pro obohacení výchovně vzdělávacího procesu jsme zakoupili interaktivní displej s programy určenými pro děti MŠ.

Naším cílem je, aby školka byla pro děti nejen místem, kde se učí novým dovednostem, ale také prostředím, kde nacházejí radost, přátelství a spoustu podnětných prožitků.

Alena Valentová

7. PRAVODAT

PRO DĚTI

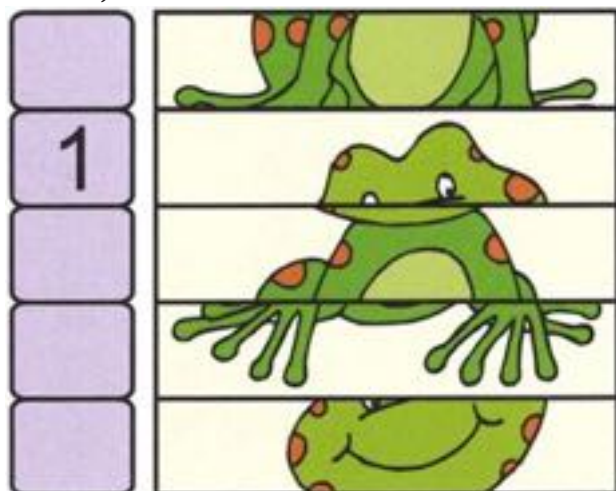
SUDOKU

4	3				9		
			2		3		8
		2		7			
1	2				6	8	
				5			
		4	8				9 6
				2		6	
	1		3		5		
		8					7 9

NAJDI SEDM ROZDÍLŮ

OČÍSLUJ PROUŽKY VE SPRÁVNÉM POŘADÍ

PŘIŘAĎ K OBRÁZKŮM PŘÍSLUŠNÁ SLOVA

ZJISTI, KTERÉMU KLUKOVI PATŘÍ KTERÝ DRAK

CHUCHELNÝ

KULTURNÍ SPOLKY

17. ROČNÍK POCHODU A BĚHU CHUCHELNŮU

V sobotu 6. 9. 2025 proběhl na hřišti TJ Spartak Chuchelná 17. ročník „Pochodu a běhu Chuchelnou“. Letos bylo ideální počasí, teplota do 20 °C, čistý vzduch po nočním dešti, takže perfektní podmínky. Trať hlavního závodu byla stejná jako minulý rok v délce 15 km.

Na start se v hlavním závodě postavilo 48 běžců mužů a žen, dětských závodů se zúčastnilo 21 dětí.

V závodě na 15 km se celkovým vítězem stal s časem 57:00 Roberto Dimiccoli z Raciborze, druhý skončil a oproti loňsku si o jedno místo polepšil Robert Chrudina ze Stěbořic. Třetí byl celkově Patrik Hanzlík z Dolního Benešova Zábřehu. Hlavního závodu se zúčastnili i čtyři běžci z Chuchelné. David Herber skončil celkově sedmý s časem 1:02:26, Jan Štefka byl dvacátý třetí s časem 1:14:00, Michael Bartošík dvacátý pátý s časem 1:14:08 a Daniel Bartošík s časem 1:16:20. Michael Bartošík byl ve čtrnácti letech nejmladším účastníkem hlavního závodu. Dále byl po závodě samostatně vyhodnocen Roman Jašek z Kobeřic, který si zaběhl všech sedmnáct ročníků závodu.

Termín letošního závodu jsme nechali na první sobotu v září, abychom se vyhnuli stejnému termínu konkurenčních závodů, které se konají v našem původním termínu v druhé zářijové sobotě.

Tím jsme se i opět vyhnuli deštivému počasí, které by nás postihlo v původním termínu.

Letošní ročník bych ohodnotil pozitivně. Pole startujících se stabilizovalo, přibýlo nám 14 běžců. Chodí k nám stále stejní sportovci, kteří si to tady oblíbili. Počet startujících dětí se snížil z 28 na 21 dětí, což bylo nejspíš způsobeno přece jen proměnlivým počasím, které některé rodiče odradilo. Účast turistů byla již tradiční, na pochod vyrazily tři turistky, které si již zaslouží uznání za věrnost. Účastníci závodu vysoce hodnotili organizaci a zázemí v areálu TJ Spartak Chuchelná.

Musím vyzvednout pořadatele, kteří se jak na trati, tak u zápisu celých sedmnáct let starají o bezproblémový průběh závodů. Značení trati bylo jako již tradičně jedno z nejlepších v Moravskoslezském kraji. Nesmím zapomenout i na naše věrné sponzory, bez jejichž podpory by nebylo možné udržet kvalitu této sportovní akce.

Ještě k budoucnosti těchto závodů. Chtěli bychom zatraktivnit původní běh na 3 km. např. najít trať na 5-6km lesem. Snad se nám to příští rok podaří.

Zdeněk Vojkůvka – ředitel závodu

Pořadí	Příjmení a jméno	Kat.	Klub	Čas
1	Dimiccoli Roberto	A	Eko Okna Runners	0:57:00
2	Chrudina Robert	C		1:00:06
3	Hanzlík Patrik	B		1:00:45
4	Kořený David	A		1:00:58
5	Novák Václav	A		1:01:15
6	Hartig David	C	Burik Running Team	1:02:21
7	Herber David	A	Chuchelná	1:02:26
8	Janeček Tomáš	A	Napohodu Bike Team Píšť	1:02:46
9	Lipinski Adam	C		1:03:58
10	Štefka Marek	A		1:05:45
11	Papas Tomáš	A	BK Ludgeřovice	1:07:02
12	Bohm David	A	BK Ludgeřovice	1:07:05
13	Lhotský Alexandr	B		1:07:14
14	Kolich Rostislav	D	BK SAK Ložiska Karviná	1:07:34
15	Kukol Martin	A	Vlčí smečka	1:08:00
16	Pospíšil Petr	B	TJ Ják Karviná	1:08:57
17	Mička Martin	B	TURDEBIR	1:09:52
18	Ščibrání Milan	C	Běžci sobě	1:10:04
19	Zmarzlák Milan	D	Bolatice	1:10:46
20	Glogar Daniel	B	TURDEBIR	1:10:59
21	Sládek Petr	C	Běžci sobě	1:12:16
22	Frost Gary	C	Team International!!!	1:12:47
23	Štefka Jan	A	Chuchelná	1:14:00
24	Biblík David	B	BK Ludgeřovice	1:14:04
25	Bartošík Michael	A	Chuchelná	1:14:08
26	Bartošík Daniel	B	Chuchelná	1:16:20
27	Bušovský Jaromír	B	Ostrava - Poruba	1:17:23
28	Beran Jan	C	Vítkov	1:17:27
29	Srbel Martin	B	SK Tuleň Team	1:18:01
30	Bohm Jaroslav	B	BK Ludgeřovice	1:18:11
31	Rinková Radka	F	PBK Kravaře	1:18:20
32	Collen Malcolm	D	Team International!!!	1:18:51
33	Bytomský Petr	B	Bolatice	1:19:12
34	Lipina Tomáš	C	MK Seitl Ostrava	1:19:43
35	Tic Jan	B	Běžíím nebo lezu	1:19:45
36	Štencel Jiří	D	Ladermon	1:23:44
37	Kalwarová Alena	F	BK Ludgeřovice	1:25:22
38	Sobierajski Przemek	C	Raciborz	1:26:35
39	Pěruška Pavel	D	Holoubcí Kylešovice	1:26:53
40	Zonková Petra	F	Opava	1:27:37
41	Jašek Roman	C	AO Kobeřice	1:28:13
42	Hudečková Denisa	E	BK Ludgeřovice	1:30:43
43	Hájovský Tomáš	D	Hlučín	1:32:06
44	Bardaševský Lubomír	D	BK Ludgeřovice	1:32:28
45	Sobierajska Renata	F	Raciborz	1:36:23
46	Šimková Eliška	F		1:41:02
47	Hudeček Pavel	C	BK Ludgeřovice	1:46:08
48	Rinka Erich	D	PBK Kravaře	1:54:29

ZPRÁVODAJ

Hoši do 9 let

Hoši do 12 let

Dívky do 9 let

Dívky do 12 let

Kategorie A (muži 18-39 let)

Kategorie B (muži 40-49 let)

Kategorie C (muži 50-59 let)

Kategorie D (muži 60 let a více)

Kategorie F (ženy)

Václav Šmíd

Osvobozením Chuchelné, v dubnu 1945, byla škola značně poškozena. Okresní školní výbor v Hlučíně pověřil dne 1.6.1945 bývalého učitele v Chuchelné, Václava Šmída, správou národní školy. Ihned bylo zahájeno odklizení trosk a veškerých prací k zajištění opravy alespoň jedné učebny. Školní rok 1945 – 1946 byl zahájen 3.září 1946 se sníženým počtem žáků. Školní docházka musela být přerušována pro rozšíření epidemických chorob. Všechno školní zařízení bylo v nepoužitelném stavu, pomůcky rozházeny, zaspány zdivem, nábytek poškozen či zničen. Dne 28.září byla uspořádána slavnost k otevření školy, při níž byly slavnostně odevzdány do rukou správce školy klíče školní budovy. V roce 1946 byla ustanovena na školu Anna Handlová, Marie Plachká a Josef Král, čímž byl učitelský sbor kompletní. Učilo se zde 130 žáků ve čtyřech třídách, což bylo nedostačující. Musela být zřízena školní třída i v hostinci „U Nevřelů“, na kterou dodnes vzpomínají místní spoluobčané. Školní život v Chuchelné se vracel do předválečných kolejí.

Po únorových událostech v roce 1948 nastaly změny i ve školství. Už v dubnu byl v národním shromáždění odhlasován nový školský zákon. Jeho podstatou byla tzv. „jednotná škola“. Školu navštěvovalo 107 žáků. Učitelé začali žáky vést v duchu nového pojetí společnosti. Významnou událostí ve školním roce 1951 – 1952 bylo otevření střední školy v Chuchelné, která byla umístěna v jedné ze zámeckých budov, v Domě kavalírů. Vedl ji ředitel Karel Struhala. Školní obvod tvořily obce Chuchelná, Bělá a Strahovice. Žáci těchto obcí chodili dříve do škol: Chuchelenští do Kravař, Bělští do Píště a Strahovičtí do Sudic. Podle počtu přijatého žactva byla provedena Krajským národním výborem v Ostravě organizace školy na čtyři třídy a dvě pobočky, celkem 180 žáků. Dosa-

vadní národní školu, která v téže době měla 93 žáků řídil, po odchodu Antonína Jiřího Vlka do Opavy, Lubomír Stiova. V listopadu 1951 byla založena pionýrská organizace, do níž se přihlásilo 20 žáků. Dne 1.9.1953, na základě zákona o jednotné škole, byla spojena národní škola se střední školou v Osmiletou střední školu v Chuchelné. Ředitelem byl jmenován Zdeněk Biliček, od roku 1954 Antonín Olšina, který ve funkci působil 15 let. V budově bývalé národní školy byly umístěny třídy 1.-5.ročníku a v zámecké budově 6.-8.ročník. Pro nižší stupeň byly k dispozici jen tři učebny, bylo proto přikročeno ke střídavému vyučování. Protože druhá školní budova na zámku, také nevyhovovala novým moderním podmínkám socialistického školství, začalo se uvažovat o postavení školy nové. Celou obec trápila stále nedořešená otázka výstavby nové školní budovy. Situace byla natolik vážná, že čtvrtá třída musela být při začátku školního roku 1. září 1957 umístěna opět v objektu bývalého Nevřelova hostince, patřícího Jednotě. Na podzim 1957 konečně započaly Pozemní stavby Opava se stavbou školy a do konce ledna 1958 byla již nová budova pod střechou. Neprobíhalo to však bez problémů, které byly názornou ilustrací tehdejšího systému národního hospodářství.

Stavba nové školní budovy proběhla celkovým nákladem 4,9 milionů Kčs tak, aby ji bylo možno slavnostně otevřít 31.8.1958. Slavnosti se zúčastnili první náměstek ministra školství a kultury Bohumil Mucha, ředitel partnerské školy z Východné, z družebního okresu Liptovský Hrádok Martin Jurčo a mnoho dalších funkcionářů.

V konečném důsledku budova školy vůbec nebyla hotova, ustoupilo se ale politickému tlaku na dodržení plánovaného termínu otevření. Bylo zjištěno přes 300 nejrůznějších závad, kvůli nimž ani nebyla možná kolaudace budovy. Nejhoršími z nich byly nedokončená vstupní hala, neomítnutá prefabrikovaná stavba u školy na úschovu kol, nevybavené šatny, pouze jedno schodiště pro celou budovu, chybějící elektroměry, akumulátory pro nouzové osvětlení a přípojky pro státní telefon. Vlastní vyučování pro 256 žáků začalo v zahradě u Domu kavalírů v Rehabilitačním ústavu, lavice se pak přestěhovaly do budovy staré školy a vyučování v nové školní budově bylo možné začít až 13.10.1958 po odstranění nejhorších a nejzávažnějších závad. I pak jich však zůstalo ještě mnoho. Do staré školy byly umístěny družina mládeže, školní dílny a klubovna ČSM. Do provozu byla dána i moderně vybavená školní kuchyně s ji-

Ředitelé a zástupci škol v Chuchelné od roku 1945

- Václav Šmíd – od 1. 6. 1945 - národní škola
- Marie Plachá – od 1. 12. 1947
- Antonín Jiří Vlk – od 1. 12. 1947
- Lubomír Stiova – od 1. 8. 1950 do 31. 8. 1953
- Zdeněk Biliček – od 1. 9. 1953 do 31. 8. 1954
- osmiletá základní škola
- Karel Struhala – od 1. 9. 1953 - střední škola
- Antonín Olšina – od 1. 9. 1954 do 31. 8. 1972
- František Šatný – od 1. 9. 1972 do 31. 8. 1978
- Petr Turek – od 1. 9. 1978 do 31. 8. 1981
- Jitka Křeménková – od 1. 9. 1981 do 31. 8. 1992
- Josef Číp – od 1. 9. 1992 do 31. 8. 1995
- Mgr. Pavel Pekárek – od 1. 9. 1995 do 31. 7. 2007
- Mgr. Kristina Olejáková – od 1. 8. 2007 – 31. 7. 2014
- Mgr. Monika Slivková od 1. 8. 2014

Zástupci ředitelů školy v Chuchelné

- Anna Míčková – od 1. 9. 1958 do 31. 8. 1959
- František Pohanka – od 1. 9. 1959 do 30. 9. 1969
- Richard Jäger – od 1. 10. 1969 do 31. 8. 1972
- Ludmila Levová – od 1. 9. 1972 do 31. 8. 1975
- Jana Komendová – od 1. 9. 1975 do 14. 11. 1976
- Petr Turek – od 15. 11. 1976 do 31. 8. 1978
- Josef Olšer – od 1. 9. 1978 do 31. 8. 1984
- Pavel Pekárek – od 1. 9. 1984 do 31. 8. 1995
- Josef Číp – od 1. 9. 1995 do 31. 8. 1997
- Mgr. Jiří Joško – od 1. 9. 1997

1. třída ročníku 1965

delnou s kapacitou 500 stráníků. Počty žáků se do devadesátých let pohybovaly mezi čísly 300 - 400 školáků.

Nová škola se v Chuchelné stávala významným vzdělávacím, společenským a kulturním centrem, ale ani ona nebyla bez problémů. Ředitel školy Antonín Olšina musel několikrát urgovat provedení kolaudace školní budovy, nakonec mu ONV Hlučín odpověděl 11. května 1959, že ke kolaudaci dojde do 23. května 1959. V budově národní školy z roku 1925, která tímto ztratila své výsadní postavení v obci byly umístěny dílny pro žáky a družina mládeže.

Stav školy nám líčí její zahajovací výkaz podle stavu k 15. září 1959. 1. - 5. ročník navštěvovalo 22 přespolních žáků a 69 dětí zaměstnaných matek, 6. - 9. ročník 82 přespolních a 52 bylo od zaměstnaných matek. Pro prvních 5 ročníků bylo 5 kvalifikovaných učitelů, pro 6. - 9. ročník 5 kvalifikovaných a 3 rekvalifikovaní. Škola měla 10 učeben, 1 skupinu ruského jazyka pro 8. - 9. ročník, 6 skupin ručních prací pro 1. - 5. ročník, 10 skupin praktických cvičení pro 6. - 9. ročník, 5 skupin tělesné výchovy pro 6. - 11 ročník, v nich 28 žáků. Pionýrská organizace měla 163 členů. V 6. - 9. ročníku byly 2 technické kroužky s 18 žáky, 2 kroužky předmětové s 21 žáky, 1 kroužek estetický se 24 žáky, 1 kroužek tělesné a branné výchovy s 11 žáky. V 5. ročníku museli dva žáci konat opravnou zkoušku, v 6. ročníku jeden. Z tohoto ročníku rovněž odešli 2 žáci, kteří chodili do školy 8 roků. Celkem měla škola 286 žáků, z toho 132 dívek. 282 žáků vykazovalo národnost českou, 3 slovenskou, 1 německou. 27 žáků se učilo hudební výchově, 60 pracím v domácnosti. Pro porovnání přikládáme výkaz ze školního roku 2024/2025 k 30.6.2025. Základ-

ní škola byla organizována v 9. ročnících. 1.-5.ročník se skládal z pěti tříd při počtu 72 žáků. 6.-9.ročník, při 7. třídách, navštěvovalo 125 žáků. Z tohoto počtu se 7 žáků vzdělávalo v zahraničí - na Novém Zélandě, v Norsku, Austrálii a Německu. Jeden žák 6. ročníku skládal 2x ročně zkoušky z českého jazyka. Jeden žák 9. ročníku skládal 2x ročně zkoušky z českého jazyka, dějepisu a zeměpisu a získal základní vzdělání v českém jazyce. Kromě 114 dětí z Chuchelné navštěvovalo školu 41 žáků z Bělé, 33 žáků ze Strahovic. Do školy také docházelo 9 žáků, kteří mají trvalé bydliště v Opavě, Rohově, Sudicích, Štěpánkovicích, Bohumíně a Široké (SK). V září nastoupili do 5. a 8. třídy dva chlapci z Ukrajiny, v průběhu listopadu pak nastoupili další dva žáci do 4. a 7 ročníku. V 6., 7. a 8. ročníku jsou dvě paralelní třídy.

K 30. 6. 2025 pracovalo v organizaci 38 zaměstnanců, z toho katechetka a pan farář na dohodu o provedení práce. Čtyři zaměstnanci pracovali zároveň na dvou pracovištích. Z toho počet učitelů v ZŠ a MŠ byl 23., počet asistentů 3, ostatních 12 spadá pod nepedagogické pracovníky. Všechny učebny jsou vybaveny notebookem a dataprojektorem. V počítačové učebně je 3D tiskárna a 20 notebooků, které žáci používají ve výuce i mimo ni. Dále je ve škole i 25 iPadů. Využívají se v hodinách, při doučování, pedagogické intervenci a ve školní družině. Ve škole jsou dvě tabule s interaktivním dataprojektorem.

V přírodovědné učebně máme 30 notebooků, které lze propojit s mikroskopy. Učebna je v maximální míře využívána v hodinách fyziky, chemie, přírodopisu, zeměpisu, přírodovědy a informatiky. V odpoledních hodinách zde probíhaly zajímavé aktivity školní družiny. Výuka hudební výchovy probíhá v hudební zkušebně, která se nachází ve sklepních prostorech. Všichni učitelé disponují notebookem s dotykovým displejem, který používají ve výuce i na přípravu na vyučování. Celá budova školy je pokryta wifi signálem a síť je rozdělena na učitelskou a žakovskou část. Ve všech učebnách jsou nastavitelné lavice a židle, které splňují hygienické normy.

ZŠ a MŠ Chuchelná byla ve školním roce 2024/2025 vyhodnocena mezi TOP 10 nejlepších škol v opavském okrese.

Konec obecní, národní školy

V 70.letech 20.století už sloužila „stará škola“ jen pro vyučování žáků ve dvou třídách a k zajištění praktického vyučování pracovních předmětů - dílny. Od roku 1965 se uvažovalo o opravě budovy staré školy, až koncem roku 1973 došlo

Učitelský sbor v roce 1972

k zajištění projektové dokumentace na její rekonstrukci. Ta spočívala ve zřízení školní kuchyně pro praktický výcvik vaření včetně jídelny a ústředního vytápění celého objektu. Realizace byla provedena následující rok 1974. Na začátku nového tisíciletí bylo jasné, že časem ztratí bývalá obecní škola svůj význam. Ve školním roce 2002/2003 se zde ukončilo školní vyučování, v roce 2003 došlo ke stěhování družiny do prostor mateřské školy. Při rekonstrukci školní budovy ve Strahovicích naší starou školu, ve školním roce 2003/2004 využila ještě obec Strahovice pro školní vyučování. Školní rok 2006 – 2007 byl posledním rokem, kdy ve staré škole fungovala cvičná kuchyně. V září

2007 byly totiž, ve sklepních prostorách nové školy, zprovozněny nově vybudovaná cvičná kuchyně pro výuku předmětu „Domácnost“ a v roce 2010 místnost pro pracovní vyučování - dílny.

Na základě žádosti vedení ZŠ a MŠ Chuchelná obec Chuchelná požádala v roce 2011 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy o výmaz „staré školy“ ze školského rejstříku. Tímto tato školní budova přestala být, k 1.1.2012 místo pro poskytování vzdělávání a školských služeb a došlo k převedení majetku na obec Chuchelnou. Objekt postupem času chátral, do budovy zatékalo, a to vyžadovalo různé řešení. Obec si v té době vytýčila jiné priority, a to zřízení obecního

domu s obecním úřadem. V roce 2011 byl schválen záměr prodeje budovy za cenu znaleckého posudku ve výši 1 828.044,- Kč. V polovině roku 2012 podal první zájemce žádost o odkup s nabízenou cenou 1 000.000,- Kč za účelem zřízení 10 bytů I.kategorie a sportovně relaxačního centra. Z důvodu toho, že nabízená cena neodpovídala vyvolávací ceně, nebyl prodej nemovitostí zastupitelstvem schválen. Jednání o prodeji však dále pokračovala, ale bezvýsledně. V roce 2014 byl vyhlášen nový záměr, na který reagovala jen jediná firma. Dne 24.9.2014 schválilo Zastupitelstvo obce Chuchelná úplatný převod budovy staré školy s pozemky v nabídnuté ceně z majetku obce Chuchelná do majetku právnické osoby Koupelny REBEL s.r.o..

V roce 2015 nový majitel staré školy zajistil projektovou dokumentaci, požádal o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj a získal ještě do konce roku stavební povolení. Začátkem roku 2016 okamžitě začal s rekonstrukcí budovy. První nájemníci se zde stěhovali k 1.7.2017. Vznikl tak nový Komunitní dům seniorů v Chuchelně, který nyní má čtrnáct bezbariérových bytů. Ty jsou vybaveny kuchyňskou linkou s vybavením a bezbariérovou koupelnou. Zrekonstruovaná budova má výtah, centrální plynovou kotelnu, čističku odpadních vod, kamerový systém i dostačující počet parkovacích stání.

I když budova nemá svůj původní vzhled jako před 100 lety, přesto slouží k záslužnému účelu a je krásnou připomínkou historie obce a schopnosti našich předků.

Ing. Rudolf Sněhota - starosta

Národní škola v roce 1967

MUZEUM CHUCHELNÁ

Milí čtenáři a přátelé,
rádi bychom Vás seznámili s činností našeho klubu za poslední tři měsíce tohoto roku.

Dne 19. 7. 2025 Osoblahava slavila 80 let od konce 2. světové války i Den obce. Město se proměnilo v místo plné historie, hudby a zábavy. Muzeum Chuchelná se zapojilo do vzpomínkové akce u příležitosti 80. výročí konce druhé světové války. Současně se konal i tradiční Den obce, takže si návštěvníci mohli užít bohatý program kombinující historii a rodinnou zábavu. Program výročí začal projíždkou vojenské techniky, která projela městem a připomněla historické momenty druhé světové války. Následně přijel parní vlak úzkokolejky, který ještě více podtrhl historickou atmosféru. První bojová ukázka „Boj o nádraží a Útěk k řece“ se uskutečnila v 12:45 přímo na osoblažském nádraží, odpoledne pak v 16:00 následoval „Poslední boj“ v parku. V rámci Dne obce probíhal hudební program a prodejní stánky. Odpoledne vystoupil Věra Špinarová Revival Band a Olympic Revival Havířov, večer koncerty pokračovaly kapelami Contract a Rock & Roll Band Marcela Woodmana. Ve 22:00 rozsvítil noční oblohu ohňostroj, hudební program skončil ve 23:00 a půlnocí byla akce oficiálně ukončena. Pro děti byly po celý den připraveny skákací hračky, návštěvníci mohli ochutnat bohaté občerstvení a nakoupit u stánků. Akce tak spojila připomínku významného

historického výročí s oslavou Dne obce a nabídla zábavu pro všechny věkové kategorie.

Koncem srpna jsme opět navštívili Polsko, a to poloostrov Hel u Baltského moře, kde naši členové účinkovali ve vojensko historické ukázce na téma vylovení spojenců v Normandii.

V sobotu 13. 9. 2025 jsme se zúčastnili další militární akce, na které jsme se aktivně podíleli. Bylo to na opevnění Hlučín - Darkovičky při akci s názvem „Otevřené bunkry a den s historií – Darkovičky 2025“. Tato jedinečná akce nabídla návštěvníkům a milovníkům historie možnost nahlédnout do fascinující minulosti a prozkoumat tajemství, která tato místa ukrývají. V rámci této akce bylo zpřístupněno několik objektů, které se nacházejí na území Opavského Slez-

ska. Tyto bunkry, původně vybudované jako součást československého opevnění před druhou světovou válkou, nabízejí unikátní pohled do minulosti. Mnohé z nich byly pečlivě renovovány, aby co nejvěrněji odrážely tehdejší atmosféru a technické provedení. Návštěvníky potěšily komentované prohlídky, které jim ukázaly nejen technické detaily, ale i příběhy lidí, kteří zde sloužili.

Himler Kamil ředitel Muzea Chuchelná

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO VE VYTÁPĚNĚNĚM STANU

HALLOWEEN
MUZEUM CHUCHELNÁ
8. 11. 2025 od 17:00
Vstupné 150 Kč

JÄGER LIGHT SYSTÉM – SVĚTELNÁ SHOW

Hlavní téma
letošního 5. ročníku:
DĚMONI Z PEKLA
„Nasajte temnou a děsivou
atmosféru této hororové noci.“

 **Muzeum Chuchelná se v sobotu
8. 11. promění ve strašidelný dům!**

Vlakové nádraží kolem roku 1920

Na konci 60. let 19. století bylo Prusko napojeno na železnice v Rakousku přímo jen v Krakově a v Bohumíně. Všichni si uvědomovali význam železnic pro rozvoj svých hospodářských i průmyslových zájmů. Na základě těchto poznatků byla 14. března 1885 uzavřena "Státní smlouva o připojení železničních" mezi C. k. rakouskou a Královskou pruskou vládou. Tato smlouva obsahovala i ujednání o dráze Opava – Raciborz, trať však neměla začínat přímo v Raciborzi, ale ve Studzienně. Státní rámec byl tedy vytvořen a nyní již jen zbývalo dát dohromady potřebný finanční kapitál a stanovit trasu budoucí dráhy.

Zájem usnadnit a zlevnit hospodářskou výměnu se sousedním Pruským Slezskem ze strany hospodářských kruhů na vybudování tratě Opava – Raciborz byl. Opava měla zájem na dovozu uhlí z Dolnoslezské uhelné pánve. Projekty železničního napojení Pruska se tříštily a na nějakou dobu ustoupily do pozadí. Větší zájem o stavbu spojení Opava – Raciborz začalo projevovat až městské zastupitelstvo v Raciborzi a poprvé se objevuje v úvahách i trasa Raciborz – Krzanowice – Chuchelná – Kravaře a Opava. Obce v uvažované trase železnice Opava – Raciborz si uvědomovaly, že bez podpory i z jejich strany k stavbě trati nedojde a začaly od roku 1885 podporovat subvencemi tento projekt. V té době již většinou obce věděly, že blízkost nového dopravního prostředku přináší kraji větší prosperitu. Rozhýbaly se také hospodářské kruhy, kde největší zájem na stavbě

měl kníže Lichnovský, majitel panství v Chuchelně, kde vlastnil velkostatky, který se svým finančním příspěvkem i lobováním za své zájmy v Berlíně, se pokoušel stavbu urychlit a zajistit si pro něj příznivou trasu v blízkosti jeho majetků. Zdálo se, že rozhodujícím zlomem v přípravě výstavby bylo v roce 1886 rozhodnutí pruské vlády o podpoře ve výši 1,6 milionů říšských marek na výstavbu trati na pruském území. Teprve v roce 1888 se do snahy o spojnici do Opavy zapojuje Ratibořský kraj a poskytuje dotaci na zahájení přípravných prací trati do Opavy. Na pruské straně se práce pomalu hýbou dopředu. V dubnu 1891 je vystavena první část projektu trati do Opavy od odbočky v Studzienna u Raciborze do Chuchelné, rovněž začínají probíhat výkupy pozemků v trase dráhy.

Současně pokračovaly projekční práce na úseku Chuchelná – říšská hranice za Malými Hošticemi. Zde se projednávaly zájmy obcí podél trati, spory o umístění nádraží. První část trasy byla v roce 1891 policejně přezkoušena a ověřena, stejně tak byla koncem července 1891 přezkoušena i část po Malé Hošticce. A hned v říjnu 1891 byl v Raciborzi předložen projekt hraničního úseku, tedy překročení mostem tehdy hraniční řeky Opavy. Ale v roce 1892 je opět možné pozorovat jisté zpomalení v úsilí na zahájení stavby trati do Raciborze. V Opavě došlo ke sporům ohledně trasy přes město. V letech 1892 až 1894 jsou postupně schvalovány na ředitelství pruských železnic v Katovicích plány stanic a Ministerstvem veřejných pra-

cí, koncem roku 1893 dochází rovněž k dohodě s rakouskou stranou o místu k překročení hraniční řeky Opavy. Začátkem roku 1894 jsou na pruské straně dokončeny výkupy pozemků, jen u Velkých Hoštic byly problémy s jejich výkupem. V průběhu jara 1894 byla spodní stavba obou úseků Studzienna – Chuchelná a Chuchelná – Malé Hoštic předána stavebním podnikatelům J. Herrmanovi z Glogova a J. Holuschovi z D. Benešova.

V polovině roku 1895 byly práce na stavbách v plném proudu, úsek Studzienna – Krzanowice, včetně většího ocelového mostu přes řeku Psina, byl již sjízdný pro pracovní vlaky. Pracovalo se na rakouském úseku i na mostu přes řeku Opavu sestávajícího se ze tří polí a přiléhajících náspechů o výšce 4 metry. A tak koncem září byl jediný nedostatek na stavbě bránící zprovoznění trati, která i na pruské straně dorazila k mostu přes řeku Opavu, a to samotný most přes řeku Opavu. Díky přivedení dalších dělníků na stavbu mostu v polovině října roku 1895 firma Letsch ze Zhořelce (Görlitz) dílo dokončila a dne 18. 10. 1895 byla provedena jeho zatěžkávací zkouška a policejní pochůzka po rakouské části tratě. Již 25. 9. 1895 na jednání starostů Opavy a Raciborze byl stanoven předpokládaný den otevření tratě z Opavy do Raciborze na 20. 10. 1895 a tak se podařilo úsilím všech stavitelů tohoto termínu dosáhnout.

Dne 20. 10. 1895 byly města Ratiboř i Opava vyzdobeny prapory a slavnostními branami. Do státního nádraží v Opavě (dnes Opava západ) přijel vlak s ratibořskými hosty po 11 hodině, kde byli hosté očekáváni představiteli státních, zemských a vojenských úřadů, přítomni byli i členové obecního zastupitelstva, zástupci obchodní komory a další významné osobnosti. Po přivítání hostů opavským starostou Dr. Rochwanským zazněla pruská a pak rakouská hymna. Většina přítomných pak odjela v kočárech do slavnostně vyzdobeného sálu „U tří kohoutů“ kde byly proneseny zdravice a podáváno občerstvení. Po 14. hodině odjel vlak zpět do Ratiboře a s ním hosté z Opavy. Kolem státního nádraží v Opavě bylo mnoho diváků, rovněž tak ve stanicích po trati do Ratiboře,

kteří sledovali slavnostně vyzdobenou lokomotivu a vlak s hosty. Do Ratiboře dorazil vlak po 15. hodině, kde ho očekávaly významné osobnosti ratibořské v čele s knížetem Karlem Mariem Lichnovským. V kočárech pak odjeli hosté do Bruckova hotelu „U korunního prince pruského“, kde byla pro ně připravená slavnostní hostina. Zde opět následovaly zdravotní, přípitky ke zdaru dráhy. Po ukončení programu hosté odjeli vlakem v 19 hodin zpět do Opavy. Při zdavicích bylo mimo jiné připomenuto, že stavba dráhy trvala 2 a půl roku a že její délka činila 31,8 km, přičemž pruský stát nesl náklady 2,75 mil. marek, na rakouské straně se vydalo 105 000 Zl. Byla připomenuta zásluha knížete Lichnovského na vzniku dráhy vedoucí přes Chuchelnou, který za svůj podíl na stavbě této dráhy získal čestné občanství města Ratiboře.

Začátky provozu na trati z Raciborze do Opavy byly pod hlavičkou Královských Pruských státních drah (Königliche Preussische Staats Eisenbahn, zkratka K. P. St. E.) Na trati jezdily 4 páry osobních vlaků, provoz zajišťovala výtopna v Raciborzi. První vlak vyjžděl z Raciborze v 4.55 ráno a poslední se z Opavy vrátil 20.30.

Kníže Karel Maria Lichnovský využil vybudování železniční dráhy k takovému rozšíření svého podnikání na chuchelenském velkostatku, že to bylo hodnoceno jako úplný převrat v hospodářství. Železniční zastávky v Krzanowicích, Chuchelné a Bolaticích byly hojně využívány k obchodu se zemědělskými produkty velkostatku. V Chuchelné byla r. 1896 zřízena ústřední mlékárna, vybavená parním strojem, která měla svou pobočku

v Ratiboři a zásobovala téměř celé toto město i okolí Chuchelné mléčnými výrobky. V samotné Ratiboři vznikl cukrovar. Znamenalo to rozšíření ploch osévaných cukrovkou, na jejichž obdělávání byli najímáni nádeníci a sezonní dělníci. V letech 1895–1896 se v okolí Chuchelné obnovilo pěstování lnu.

Nová trať byla využívána jak pro osobní, tak pro nákladní dopravu a měla značný význam, neboť umožňovala přímé spojení mezi Opavou a Berlínem. Vlaků osobní dopravy jezdily čtyřikrát denně a tvořily je smíšené vozy II.–IV. třídy pruské státní dráhy. Pro zajímavost uvedme, že jízdné v úseku Kravaře – Chuchelná činilo v II. třídě 1,20 marek, ve III. třídě 0,80 marek a ve IV. třídě 0,40 marek, v úseku Kravaře – Ratiboř se platilo 2,10; 1,40 a 0,70 marek. Při zakoupení zpáteční jízdenky se poskytovala výrazná sleva. Prusko zřídilo na nádraží státní dráhy (Staatsbahnhof), opavském západním nádraží celní úřad, rovněž zde byl rakouský celní úřad, včetně poštovního úřadu. Trať patřila pod ředitelství v Katovicích a dnešní český úsek podléhal traťmistrovům v Bolaticích až po odbočku ze spojovací dráhy mezi opavskými nádražími. Všechny stanice byly ve schválených plánech označeny jako "Haltestelle", čili zastávky s délkou nástupiště 80 m s nákladkovou kolejí. Při otevření tratě koncem roku 1895 nebyly většinou u drážních budov postaveny skladiště, dostavovaly se v následujících letech po zahájení provozu, doplňovaly se k nim i koleje.

Po připojení Hlučínska dne 4. 2. 1920 se ČSR ujala správy Hlučínska. Dochází k postupnému převzetí

provozu do rukou ČSD. Součástí převzetí Hlučínska - hlučínských tratí, jako státního majetku, bylo i převzetí železničních vozidel, která byla oceněna částkou 1 112 310 marek. Nová státní hranice probíhala mezi stanicemi Chuchelná a Krzanowice. Československo tak získalo 17,375 kilometrů této tratě.

V roce 1914 trať Opava – Raciborz patřila pod ředitelství pruských státních drah v Katovicích (tehdy Kattowitz). Proti trati z Kravaře ve Slezsku do Hlučína byl na trati z Opavy do Raciborze přece jen větší provoz. Celkem 8 párů vlaků, z toho jeden pár pouze do Kravaře ve Slezsku a dva páry vlaků končí v Bolaticích. Přičemž lokomotiva od vlaku přijíždějícího v 20.24 do Bolatic nocovala v Bolaticích a vracela se na vlak ráno v 4.55 do Raciborze. Na trati také docházelo i ke křížování vlaků osobní dopravy a to v 6.30 ráno v Krzanowicích, v 17.31 v Chuchelné a pak večer v 20.07 opět Krzanowicích. Celní kontrola probíhala na nádraží v Opavě.

Po převzetí hlučínských tratí do správy ČSD v roce 1920 byla doprava v úseku Chuchelná – Kravaře ve Slezsku dále zajišťována náležitostmi DR (Deutsche Reichsbahn), tento stav trval až do 1.9.1921. Od roku 1920 začaly ale na Hlučínsku platit tarify ČSD. Mezi Raciborzem a Kravařemi, vlaky z Raciborze již nezajížděly do Opavy, jezdily vlaky DR s vozy 2 až 4 třídy (vlaky ČSD měly pouze 2. a 3. třídu) s tím, že ve stanici Chuchelná probíhala celní a pasová kontrola. Do služeb ČSD byl převzatý v menší míře staniční personál DR, součástí převzetí hlučínských tratí bylo i převzetí železničních vozidel, které povětšinou zůstaly v provozu na těchto tratích. Na konci 20. let minulého století na hlučínských tratích byly všechny vlaky smíšené, tedy osobní vlaky s přepravou nákladních vozů.

Nově vzniklá pohraniční stanice Chuchelná nebyla připravena na rozšíření provozu, který znamenal potkávání vlaků od Opavy a od Raciborze ve stanici a objíždění souprav lokomotivou. V průběhu roku 1920 byla kolejově rozšířena stanice Chuchelná, aby vyhovovala přeshraničnímu provozu. Trať z nádraží směrem do Krzanowic byla pronajata DR. Provoz ve stanici se přizpůsobil lokálnímu charakteru této trati.

Na "německé" straně tratě Raciborz – Opava v 20. letech osobní dopravu zajišťovalo 6 párů vlaků DR na úseku Chuchelná – Raciborz s jízdní dobou do Chuchelné 50 minut. Z toho jeden pár jen v neděli a jeden končil na zastávce Krzanowice poludniowe - Krawnowitz Htp.

Intenzita osobní dopravy byla od roku 1927 ovlivňována zaváděním soukromé autodopravy. Koncem roku 1927 se jednalo již o tři autobusové dopravce z Rohova, Slavkova a Kravař. Oba druhy dopravy se "potkaly" dne 4. 7. 1927 na přejezdu z Kravař na Štěpánkovice, kde došlo ke srážce autobusu jedoucího z Kravař do Kobeřic. Lokomotiva vlaku zůstala nepoškozena a autobus byl odhozen do příkopu a rozbit, řidič vyvázl jen s lehkým zraněním, cestující v autobuse v dané chvíli nebyli.

Od 15. 5. 1928 byla v Kravařích zřízena služba dirigenta pro obě hlučinské tratě. Doposud bylo sídlo dirigenta na stanici Opava západní nádraží, vlaky od Kravař ve Slezsku byly od odbočky na krnovské trati sunuty do stanice Opava východní nádraží, opačným směrem byly nejprve vysunuty za odbočku a pak pokračovaly směrem na Kravaře ve Slezsku.

Od 7. října 1933 dochází k pokroku a zkrácení jízdní doby do opavského východního nádraží o 7 minut, je otevřena spojka od přejezdu u Těšínské ulice přímo do opavského východního nádraží a vlaky tak nemusí jezdit úvratí přes odbočku na krnovské trati. Na konci 30. let negativně ovlivňuje dopravu hospodářská krize, dochází k velkému propadu osobní dopravy, počet prodaných jízdenek z některých zastávek se snížil až o 30 %.

V roce 1934 přichází na obě hlučinské tratě pokrok v podobě tří nově dodaných motorových vozů a dochází k pomalému nárůstu přepravených cestujících, například i z důvodu ukončení domácího německého vyučování a nárůstu žáků z V. Hoštic a Kravař dojíždějících do německých škol v Opavě.

Po odstoupení československého pohraničí Německu, včetně Hlučinska, převzaly provoz v říjnu 1938 na všech hlučinských tratích DR. Došlo k okamžité jednorázové výměně za staniční personál DR. Vzhledem k tomu, že na trati Opava východ – Raciborz jsou zavedeny od jízdního

řádu 1939/40 rovněž spěšné vlaky, trať již není "vedena" v jízdních řádech DR jako vedlejší trať, ovšem tragické válečné události postupně nutí DR omezovat provoz. Přibývá pestrá směsice dalších lokomotivních řad německých modernějších či starých pruských, ale objeví se ke konci války i lokomotivy polské či z jiných okupovaných zemí. Z hlediska dopravní služby zůstala úplná dopravní služba v Chuchelné, pravděpodobně byla zavedena i v Bolaticích.

V prvním roce vlády DR byly zavedeny mezi Opavou a Raciborzem mimo osobní vlaky i tři páry spěšných vlaků. Ale již v následujících válečných letech docházelo k snižování počtu spojů, a tak i spěšné vlaky Opava – Raciborz postupně mizí z ratibořské trati úplně. V roce 1941 zůstává na ratibořské trati jeden noční pár spěšných vlaků a v roce 1943 jezdí v osobní dopravě na ratibořské trati již jen osobní vlaky. Takže stále se opakující tvrzení o provozu rychlíků na trati Opava – Raciborz v letech okupace Německem se nezakládá na pravdě. Nákladní doprava byla do roku 1939 zajišťována smíšenými vlaky, samostatné nákladní vlaky zavedeny nebyly. Ke konci válečných let byla trať Opava – Raciborz využívána k vojenským transportům, lazaretním transportům, ale i k transportům vězňů koncentračních táborů, s intenzitou dopravy v závislosti na poškození hlavních tratí válečnými událostmi. Následoval průchod fronty, který znamenal poškození obou tratí zejména ustupujícím wehrmachtem.

V dubnu 1945 bylo celé Hlučínsko v rámci „Ostravské operace“ osvobozeno. Po opravách místy značně poškozené železniční sítě, obsazení stanic personálem se na koleje hlučinských tratí postupně vracel provoz, ale již jen v rámci území Československa. Přeshraniční doprava z Chuchelné do Krzanowic nebyla obnovena. Důvodem byly mimo technických problémů – zničení silničních mostů v Chuchelné i neurovnané vzájemné vztahy mezi Československem a Polskem, které se sice zlepšily v roce 1947 po ratifikaci spojenecké smlouvy, ale ani tato smlouva nepřinesla jednodušší výměnu osob a zboží přes hranice. Po sametové revoluci se mluvílo o znovuotevření železniční tratě do Polska, záměr však z politické vůle i nákladnosti akce nebyl realizován.

Po osvobození Hlučinska se dopravní poměry na velmi poškozených tratích pomalu vracely do normálu. V roce 1945 byl ukončen provoz ve směru na Chuchelnou v Bolaticích, trať dále na Chuchelnou byla totálně zničena. Provoz byl obnoven až v březnu roku 1946. Na hlučinské tratě se postupně vracely motorové vozy. V parní trakci se provoz smíšených vlaků udržel na trati do Chuchelné do jízdního řádu 1959/60, na trati do Hlučína skončil dříve, v jízdním řádu 1957/58.

Do konce roku 1975 jezdí na trati parní lokomotivy, od jara 1976 začínají do Opavy přicházet nové motorové vozy a hned se objevují na hlučinských tratích. V polovině 80. let minulého století jsou na osobních vlacích na obou hlučinských tratích turnusová-

ny jen motorové vozy. Začátkem nového tisíciletí dochází na hlúčinských tratích k úplnému útlumu nákladní dopravy, těžba sádrovce v Koberčicích padla na minimum, vlečka sice nebyla zrušena, ale používána není.

Situaci na trati Opava - Kravaře těžce poznamenala povodeň v září roku 2024, kdy došlo ke zničení mostů přes řeku Opavu a odříznutí hlúčinských tratí od Opavy. Rozhodnutí nahrazení mostů a násplů

estakádou překračující celou údolní část řeky Opavy posouvá naději na znovu obnovení provozu do roku 2027. Všichni věříme v rychlé obnovení železniční dopravy do Chuchelné.

K HISTORII STANICE CHUCHELNÁ, DŘÍVE TAKY KUCHELNÁ I KUCHELNA

Vlakové nádraží kolem roku 1960

Za železniční stanicí směrem na Krzanowice probíhala trať okrajem obce Chuchelná. Trať zde byla překračována dvěma nadjezdy, první ve směru na Krzanowice na příjezdové cestě k nádraží se dvěma cihlovými pilíři, šířkou cesty 5,10 metru měl mostovku dřevěné konstrukce a druhý na cestě od Bolatice do Chuchelné měl původně taky mostovku dřevěné konstrukce, ale v roce 1914 již byla mostovka ocelová, opět se dvěma cihlovými pilíři s šířkou cesty 7,50 metru. Tento most byl zničen německou armádou při ústupu a byl po válce nouzově opraven dřevěnou konstrukcí, v padesátých letech obnovenou. Zrušení mostu a zavezení zářezu v místě mostu bylo provedeno v roce 1968. V 80. letech 20. století byl zavezen i zářez směrem k prvnímu mostu, včetně tohoto mostu.

V Chuchelné byla při stavbě trati postavena pouze zastávka s nákladištěm, tedy jednou kolejí pro odstavení nákladních vozů k vykládce a nakládce, prozatím bez skladiště, které bylo dostavěno až 2 roky po otevření trati včetně kusé koleje ke skladišti. V rámci rozšíření na stanici, před rokem 1914, byla přidána dopravní kolej č. 2 s nástupištěm. Ve stejném období byla přistavěna další kusá nakládková kolej č. 4. Na nakládkové

koleji č. 3 byla kolejová váha a obrysnice, obě zařízení ve stanici vydržely do 60. let 20. století. Od 1. ledna 1927 byla ve stanici Chuchelná zřízena samostatná německá výpravná osob, zboží a zavazadel, agendu vykonávali zaměstnanci ČSD za úplaty, pro německou výpravnu byla rozšířena staniční budova o další místnost. Zároveň byla ve stanici zřízena kolej č. 5 pro objíždění lokomotiv při současném pobytu vlaku ČSD i DR. Vzhledem k tomu, že se jednalo o přechodovou stanici mezi ČSD a DR byla po celou dobu provozu ČSD v letech

1920–1938 ve stanici zachována dopravní služba.

Po roce 1945 již nebyl válečnými událostmi poškozený přeshraniční úsek železniční tratě do Krzanowic obnoven. Trať je tak od roku 1946 ukončena v Chuchelné zářezem. Do roku 1949 byla zrušena objíždňá kolej č. 5, kterou nebylo potřeba.

Traťový úsek směrem na Bolatice byl ustupující německou armádou zcela zničen. Oprava byla prováděna i s nasazením místního obyvatelstva a provoz v úseku Bolatice – Chuchelná byl obnoven až 3. března 1946. Zničeno bylo i závorářské stanoviště na lesní cestě Albertovec – Chuchelná včetně obytného domku. V lese mezi Chuchelnou a Bolaticemi byl zničen nadjezd státní cesty Bolatice - Chuchelná, cesta byla ještě v roce 1949 vedena po dřevěném mostním provizoriu, postaveném ne v ose cesty, ale ve vzdálenosti asi 10 metrů od osy cesty směrem na Chuchelnou. V roce 1954 se již jezdilo po novém mostu. Původní most byl zde v roce 1895 vybudován s dřevěnou mostovkou a cihlovými pilíři, v roce 1914 je již vykazována jako most s betonovou mostovkou. V roce 2015 byl most z 50. let minulého století nahrazen náspelem silnice s tubusem pro trať.

Ing. Milan Černohorský

Dřevěný most v 80. letech 20. století

CHILICHFENSKÝ

STŘÍPKY ZE ŽIVOTA NAŠÍ VESNICE VE VZPOMÍNKÁCH ANTONIE JIŘÍKOVÉ

ŽNĚ NA DĚDINĚ

František Mrovec

Kde byl kdysi obecní úřad, a dnes je vojenské muzeum, to byl dům, jehož majitelem byl zámečnický mistr pan Návrat. Byla to německá rodina, jako mnoho dalších, jejíž členové byli ve službách knížete Lichnovského. Jeho děti navštěvovaly německé školy v Ratiboři a později ve Vratislavi (Breslau). Nikdy se s námi nestýkaly. K domu patřila velká zahrada a zámečnická dílna. Pan Návrat byl odborníkem ve svém oboru, zaměstnával několik dalších tovaryšů z vesnice. Jednoho jsem znala, byl to Josef Slaný. Vždy jsem se pozastavovala nad tím, jak může člověk být tak ulepený. Pracovní kombinéza určitě neznala vodu ani mýdlo. To jsem tehdy nevěděla, že práť něco takového by bylo marné. Olej a vazelína udělal na látce neprodyšný film. Myslím, že ji nosil tak dlouho, až se sama rozpadla. Byl to podařený ptáček. V dědině neměl žádný sedlák mlátičku obilí, ale všichni věděli, že u Návrata pod kůlnou velká mlátička stojí. Byla poháněna benzinovým motorem. Když začaly žně, opouštěla své stanoviště a byla vyvezena na cestu před domem. Zde se podrobila důkladné prohlídce a opravě. Kontrolovaly se hnací řemeny, mazalo soukolí a ostatní součásti. Musela jít „jak zigarek.“ Drobní hospodáři sem přiváželi plné žebříňáky obilí a prováděli výmlat. To byla pro ně velká vymoženost, jinak by museli mlátit

U Mrovčáků na placu (Družstevní 259)

obilí cepy. A to si asi umíte představit, jaká to byla dřina a kolik času by to zabralo. Když padla poslední fůra, stěhovala se mlátička od stodoly ke stodole větších sedláků. Milý Slaný byl hlavním šéfem, který mlátičku umístil na správné místo a dal do provozu. Své úkoly zvládal dokonale. To se musí nechat. Když postavil mlátičku u Mrovčaka, tak jsme hned jako děti musely být u toho. Toho lidského hemžení kolem dokola, to mě vždy fascinovalo. Musely jsme se držet v uctivé vzdálenosti, abychom nepřišly k úrazu. Stará Mrovčacka s nejstarší dcerou měly plné ruce práce, aby nasýtily pilné mlátce. V deset hodin byla snídáně, v jednu hodinu oběd a ve čtyři hodiny svačina. K snídani byl chléb s máslem, vuřtem a káva. „Zur feier des tages – zrnková.“ V poledne slepičí polévka a obvykle brambory, řízek a salát. Na svačinu byly vždy nějaké buchty a čaj. Úderem desáté hodiny zastavil Josef mlátičku a pomalým krokem se šoural ke stavení. Cestou pobízel ostatní. Jako hlavní osoba, usedal ke stolu první a neopomenul přidat své úsloví: „Jak robím, tak muším i poješ.“ Jedl s takovou chutí, že mu oči lezly z důlků. Na to byla hostitelka vždy dobře připravena. Když se milý majster zvedal od stolu, hekal a držel se za břicho. Pak opět pustil mlátičku, lehnul pod nejbližší strom a blaženě odpočíval. Jistě snil o dalším jídle,

Sestry Mrovcovy - Anna, Marie, Josefa,
Anežka, Marta a Antonín Kamrád

kteří se dalo očekávat. Velikou výhodou pro hospodyně bylo, že byl výmlat hotový za jeden den. Ani my děti jsme nepřišly nikdy zkrátka. Když se práce venku opět rozjela, zavolala Mrovčacka ke stolu nás děti. K Slaným se váže ještě má jiná vzpomínka. Bylo to o dušičkách. Vracely jsme se ze hřbitova, kde jsme byly na hrobech zapálit svíčky a šly do kostela na pobožnost za zesnulé. Když jsme vyšly z kostela, připojila se k nám děvčata Slaných. Pozvala nás, abychom šly na chvíli k nim domů. Moc se nám nechtělo, ale pak jsme svolily. Nebyl nikdo doma, ještě šli asi na hřbitov. Na stole stál velký talíř, navršený namazaným chlebem, který starostlivá matka přichystala pro své ratolesti. Maryka nás pobídla: „Děvuchy, vemče se.“ Než jsme to stačily udělat, přiřítíl se do kuchyně jejich bratr Paul. Nalil do lavoru vodu, umyl se a hledal ručník. Zavolal na nás, abychom mu nějaký podaly. Protože mu nikdo z nás nevěnoval pozornost a ručník nepodal, šel k zácloně a ruce si do ní zcela v klidu utřel. Zůstaly jsme všechny paf. Kdykoli jsem si na to vzpomněla, vždycky jsem se tomu smála.

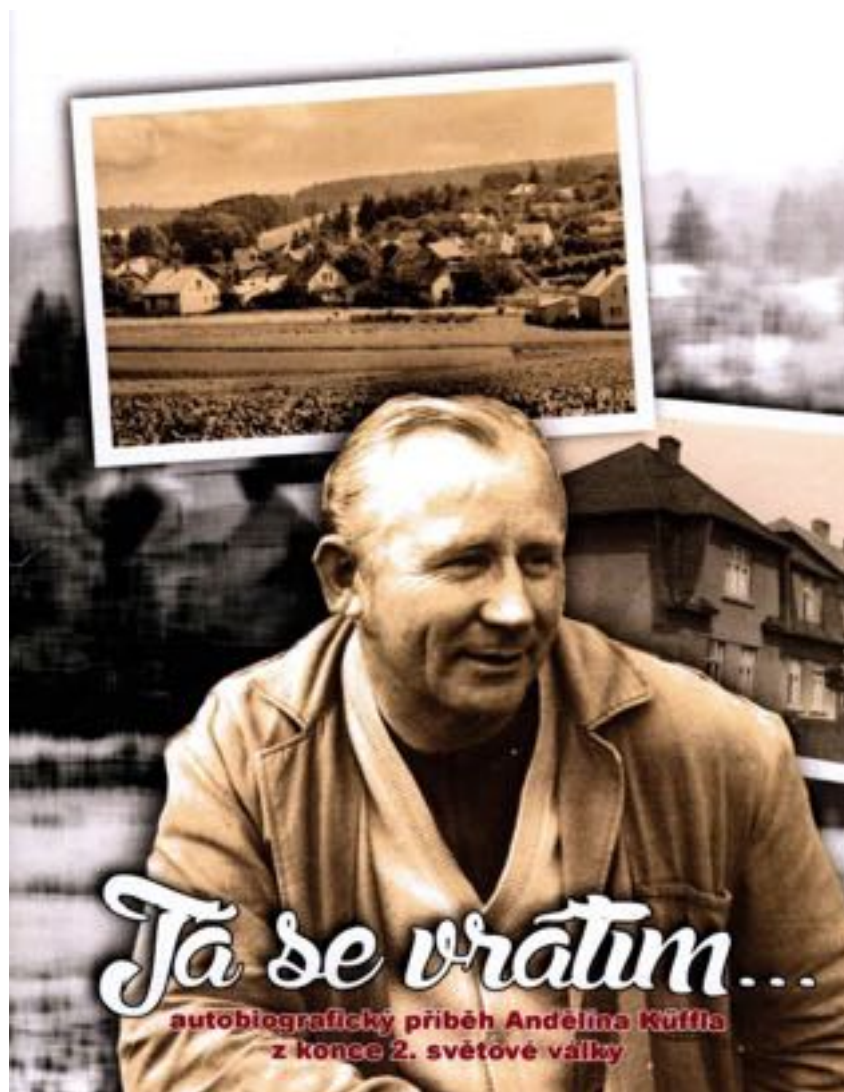
7 ZPRÁVODAI

JÁ SE VRÁTÍM... (AUTOBIOGRAFICKÝ PŘÍBĚH ANDĚLÍNA KÜFFLA Z KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY)

VZPOMÍNKY PANA ANDĚLÍNA KÜFFLA (7. ČÁST)

Na nádvoří se ruský voják učil na kole. Kolo bylo bez duší a pláště a ráfky na dlažbě dělaly pořádný rachot. Uprostřed plochy stál malý domek. Strážný odemknul dveře a než jsem vstoupil, ještě jsem zahlédl a uslyšel, jak voják spadl z kola. Ač moje situace nebyla příliš veselá, v duchu jsem se srdečně zasmál. Musím uznat, že byl v nácviu vytrvalý, protože rachot a pády byly slyšet ještě několikrát. To už jsem vstoupil do místnosti, která měla asi 4x4 metry. Naproti dveřím okno opatřené mříží a podlaha kamenná. Pod oknem seděl Ukrajinec, pravděpodobně Ostarbeiter. Na pravé straně na kavalci leželi dva důstojníci německé Luftwaffe, jeden v hodnosti nadporučíka, druhý v hodnosti kapitána. Oba oblečení v parádních uniformách se všemi vyznamenáváním včetně rytířských křížů. Sedl jsem si do kouta a mlčel. Ukrajinec si stále něco mumlal, pak jsem zaslechl něco, že zítra budeme zastřeleni, a to je konec. Důstojníci mu nerozuměli a bavili se tiše spolu. Dodal jsem si odvahy a zeptal se Ukrajince, co to pořád povídá. Ten, když uslyšel známou řeč, trochu ožil a začal mi vyprávět, proč tady je. Ke konci války se přihlásil k Rudé armádě a vykonával strážní službu na nádraží. Nesprávnou manipulací se zbraní vyšla rána a on těžce zranil jednu ženu. Proto si myslí, že bude zastřelen a nás jistě stihne stejný osud. Když důstojníci zjistili, že si spolu povídáme, byli zvědaví a chtěli znát téma rozhovoru. Když jsem jim to řekl, jen mávli rukou, že se jich to vůbec netýká. Oni že jsou řádní zajatci, kteří přišli z lazaretu na propouštěcí doklady. Oba si ale zranění způsobili až po válce. Jeden spadl ve stodole z patra na humenici a měl poraněnou páteř, druhý při jízdě na motorce v nerovném terénu strčil nohu pod stupačku a má sešroubovaný kotník. Ani jeden nebojoval na východní frontě. Jejich fronta byla na africkém kontinentu. Zda-li mluvili pravdu, nevím, ale chlubili se, že mají na kontě přes sto sestřelených letadel.

Chýlilo se k večeru, vytáhl jsem z batohu chléb, slaninu a prohlásil, že když máme být zítra zastřeleni, tak se alespoň najíme. Nůž jsme neměli, tak si ka-

ždý kus chleba urval a slaninu ukousl. Jen jsme dojedli poslední sousto, objevil se u okna ruský důstojník s kuchařem, který nesl tři talíře. Na nich byla bramborová kaše, která byla polita slunečnicovým olejem. Podali nám je oknem s tím, že je to pro dva důstojníky a pro mne. Ukrajinec nedostal nic. Byli jsme tou večerí a velikostí porce zaskočení. Dívali jsme se na talíře a nikdo nezačal jíst, protože naše žaludky byly nacpané chlebem a slaninou. Spoluvězeň Ukrajinec nám však radil, abychom večerí snědli. Jestli to neděláme, urazili bychom je a už by nám žádnou stravu nedali. Jistě mentalitu tohoto národa dobře znal. Důstojník se po chvilce vrátil a posadil se k nám. My

jsme do sebe pomaličku soukali kaši a on nám prováděl politické školení.

Vyprávěl, že se dostal do německého zajetí, byl bitý on i jeho spoluvězni. Nedostali jídlo a museli si vykopat jámu, do které měli po zastřelení spadnout. Rána, která jej měla usmrtit, však nebyla smrtelná a ženy, které přišly těla zakopat mu pomohly. Schovávaly a ošetřovaly ho až do konce války, který už se blížil. Hned taky použil srovnání, že komunismus je lidu milejší než nacismus. Vzletně hovořil o neporazitelném Sovětském svazu a komunistické výstavbě. V duchu jsem srovnával to, co jsem slyšel na školeních v RAD o komunismu a ruském hospodářství. Dostal jsem z toho bolení hlavy. Za této přednášky jsme konečně večerí

dojedli. Do místnosti byli přivedeni další lidé. Do večera se místnost zaplnila civilisty, byli zde muži i ženy. My čtyři jsme si statečně drželi svá místa, aby nám je někdo neobsadil. Bylo nás už tolik, že si všichni nemohli sednout, natož lehnout. Ženy plakaly a muži svorně nadávali. Jeden starší muž kopal do dveří a křičel: „Řekněte mi, proč jsem tady zavřený?“ Pak z batohu vytáhl balíček tabáku a řekl, že jeho batoh byl plný tabáku a pokud mu ho vrátí, podělí se s námi. Pozdě v noci k nám šoupli nějakého muže, se kterým do místnosti zavanula vůně nějakého parfému. Přisedl si ke mně a já se dozvěděl, že lidé, kteří jsou tady jen porušili stanné právo, zákaz vycházení na ulici po 22.00 hodině. Oponoval jsem, že tyto lidi už přivedli dřív. Vysvětloval, že Rusové se řídí stále podle ruského času. Byl přesvědčený, že všichni budou ráno propuštěni, jen s ním to dopadne asi špatně. Pak se rozvykládal o svém osudu.

„Jsem Rus a pocházím z Leningradu. V roce 1939, kdy Německo a Rusko uzavřelo společnou smlouvu o vzájemném hospodaření a neútočení, jsem byl vyslán do Německa. Můj otec měl v té době vysoké postavení u obchodního loďstva, proto jsem odjel do Hamburku studovat stavbu lodí a získal titul inženýra. Když v roce 1941 napadlo Německo Sovětský svaz, už jsem neměl možnost vrátit se domů. Německá armáda formovala bolševické vojenské seskupení hlavně z ukrajinských zajatců. Já jsem byl donucen do této formace narukovat. Schovával jsem se u jedné baronky, manželky mého kamaráda ze studií, který jako velitel ponorky padl. Někdo mě Rusům vyzradil, a proto počítám s nejhorším.“

Ráno jsem si všiml, že má na nohou bačkory a na sobě pěkný župan, což potvrdovalo, že mluvil pravdu. Okolo sedmé hodiny ráno vstoupil do místnosti ruský voják, který se tvářil velmi přívětivě a řekl, že nejdříve půjdou k výslechu příslušníci německé armády. První odešel kapitán od Luftwaffe. Nastalo ticho, nikdo nepromluvil, někteří podřimovali. Občas jsme zaslechli nějaký výstřel a Ukrajinec prohlásil: „Ten už to má za sebou“. Vzápětí se otevřely dveře, vešel ruský voják a vyzval ostatní příslušníky německé armády, aby šli za ním. Byl jsem to jen já a nadporučík. Ještě jsem se otočil na Ukrajince a z jeho pohledu jsem vycítil lítost nad námi. Šli jsme bez ozbrojeného doprovodu jen tak volně. Vedl nás k té staré budově a na schodišti jsme se potkali s kapitánem, který

byl u výslechu první. Šťastně se usmíval a nad hlavou mával propouštěcím dokladem s poznámkou: „Jsem volný a mohu jít domů“. Vystoupali jsme do druhého patra, kde uprostřed dlouhé chodby stála v otevřených dveřích krásná žena. Vlasý měla černé jako havran. Posunkem naznačila, abychom vešli do místnosti. Voják, který nás přivedl, odešel. Při vstupu do místnosti jsme oba vzorně pozdravili. Za stolem seděl starší, zavalitý a plešatý důstojník. Žena se postavila za sedícího poddůstojníka. Pochopil jsem, že je to tlumočnice. Důstojník nabídl německému nadporučíkovi židli a já zůstal stát.

Naše vyšetřování bylo vedeno v duchu přátelského rozhovoru. Docela dobře ovládal němčinu a tlumočnice jen občas pomohla s nějakým výrazem. Kladl otázky, které byly zajímavé i pro mě. Kde bojoval, kolik sestřelil letadel a podobně. Dlouho mě ale poslouchat nenechal. Obrátil se na mne a přikázal, abych si ze stolu vzal, co je moje. Na stole totiž ležely všechny věci odebrané lidem, kteří byli s námi v místnosti. Ale tabák, o kterém starší muž mluvil, jsem tam neviděl. Když jsem byl s výběrem hotov, důstojník se na mne obrátil a řekl, že jsem volný a mohu odejít. Chvilí jsem stál, pak jsem si dodal odvahy a řekl: „Požalujsta, bumažku?“. Vysvětlil mi, že žádný doklad nepotřebuji, protože území mého trvalého bydliště patří pod ruskou správu. Kdybych ale přece jen nějaké potíže měl, ať se odvolám na komandaturu ve Zwettlu, kde budu zapsán v seznamu. S jeho vyjádřením jsem spokojený nebyl. Věděl jsem, že kdyby mě Rusové opět zadrželi, začal by ten kolotoč znovu a možná by to nemělo takový dobrý konec jako tady. Přesto jsem popadl svůj batoh a vypálil z budovy jako namydlený blesk. Z nádvoří jsem si to namířil z kop-

ce dolů. Uslyšel jsem dunění kol a nějaký zpěv. Zjistil jsem, že jsem blízko železniční stanice, do které vjíždí vlak, který má pouze tři vagóny. Připadalo mi divné, že z každého okna vykukují němečtí vojáci v uniformách. Vlak zastavil a já do něj naskočil. Mimo mne nikdo jiný do vlaku nenastoupil a nebyli zde žádní civilisté. Lidé se pravděpodobně domnívali, že se jedná o vojáky, kteří jsou v ruském zajetí. Vlak se pomalu rozjížděl. Opouštěli jsme nádraží a já si všiml, že na peróně provádějí Rusové kontrolu dokladů. Byl jsem v posledním vagoně a po chvíli se mě začali vojáci vyptávat, odkud jsem a kam jedu. Vše jsem znovu zopakoval, že jsem ze Slezska a od února jsem byl v Bavorsku a Rakousku. Moc mi nevěřili. Můj přízvuk se jim zdál nějaký jiný, než jakým mluvili oni. Zavolali velitele, kterému scházel nos. Umrznul mu na frontě v Rusku. Opět jsem musel popsat svou cestu. Poslouchal a pak svým druhům vysvětlil můj přízvuk s dovětkem, že je vše v pořádku. Dovolil, abych s nimi cestoval.

Pak jsem se začal vyptávat já. Mě také zajímalo, kdo jsou, odkud a kam jedou. Vysvětlovali, že jsou vojenští invalidé a jedou z Plzně z lazaretu. Tam byli pod vojenskou správou Američanů. Důstojník, který přišel o nos, je lékař a doprovází tyto bývalé vojáky. Bylo mi divné, že jedou do ruské zóny, když byli v zóně americké. Na to jsem dostal jednoduchou odpověď. Všichni jsou Rakušané, mají zde svá bydliště, proto spadají pod ruskou zónu. Jsou pod ochranou Červeného kříže a jedou do Vídně. Tam mají všichni obdržet propouštěcí doklady. Asi po tříhodinové jízdě vlak zastavil. Kdo se chtěl dostat do Vídně, musel jít do vedlejší vesnice pěšky a tam opět nastoupit do jiného vlaku. Asi třetina těchto pasa-

žerů přišla ve válce o některé končetiny. Jít o jedné noze s pomocí francouzských holí bylo pro ně velmi náročné. Šli jsme přes pole a les, došli až k hájence, kde jsme si mohli odpočinout. S úsměvem jsem se podíval na stožár, který zde stál. Ruský výsostný znak srp a kladivo byl upevněn na jeho vrcholu a pod ním kus červené látky místo praporu. Nikdo tu však nebyl. Po odpočinku jsme vyrazili znovu na cestu. Konečně jsme se dostali na nádraží a nastoupili do vlaku. Než jsme do Vídně dojeli, seznámili nás s tím, že všichni včetně mě obdržíme doklad, který musí mít tři razítka. Jedno od Červeného kříže, druhé od Rakouského policejního presidia a třetí od Ruské komandatury. Před Vídní jsme museli zůstat stát na jednom nádraží, kde jsme dva podpisy obdrželi, ale podpis Ruské komandatury chyběl. Byla vybrána trojice mužů, kteří měli tento podpis obstarat. Mezi nimi jsem byl i já. Vybrali mě asi na základě mého vyprávění a skutečnosti, že se s Rusy nějak domluví. Nebyl jsem si zcela jist, že uspějeme. Trochu jsem Rusy poznal a věděl, že hned tak něco nepodepíšu. Museli si vždy prověřit, zda se někdo nepodílel na masakru civilního obyvatelstva v Rusku. Dostali jsme se před budovu komandatury, bývalé radnice. Před vchodem stála vojenská stráž a překvapilo mě, že po nás nechtěli žádné dokumenty. Ba naopak, ještě nám ochotně otevřeli dveře. Váhavě jsme vstoupili, přešli chodbu a otevřeli dveře do velkého mramorového sálu. Na stěnách visely vzácné obrazy. Voják stojící u dveří pokynul, abychom šli dál. Za stolem seděl ruský důstojník a u něj stála žena celá v černém, na hlavě klobouk se závojem. Když jsme přicházeli, zaslechl jsem, jak žena prosí o milost pro svého muže či syna. Důstojník ženu vyslechl, ale pak začal křičet nedokonalou a tvrdou němčinou: „Vy prosíte o milost? Vy nevíte, jakých zvěřstev se dopouštěli vaši vojáci na našich lidech v Rusku? To není jen tak, my si musíme všechno ověřit.“ Ale ověřit, to znamenalo čekat na výsledek prověřování několik let v ruském zajetí... Po této scéně jsme začali pomalíčku ustupovat, až jsme se dostali ke dveřím. Na chodbě jsme si s úlevou vydechli. Vyšli jsme z budovy, zašli za roh a ustrašeně hleděli jeden na druhého. V třesoucích se rukou držel voják propouštěcí dokumenty. Zeptal se mě na jméno a podal mi ten můj. Tím mi dal najevo, že se mám postarat sám o sebe.

Bloudil jsem několik hodin městem, až jsem se dostal na nádraží. Byla zde jedna větší místnost, ve které se tlačilo plno uprchlíků, převážně žen, dětí a starců. Našel jsem si místo venku pod přístřeškem a prohlížel si dokument, který jsem držel stále v ruce. V textu se psalo, že jmenovaný je válečný invalida a podle mezinárodních úmluv mu mají jak civilní, tak vojenské úřady poskytnout všestrannou pomoc do místa jeho trvalého bydliště. Já válečný invalida nebyl, ale byl jsem vděčný za tento doklad. Myslel jsem i na to, že pokud by se mi něco stalo, alespoň by věděli, o koho se jedná a dali by snad rodině vědět. Všichni seděli a čekali na nějaký vlak. Bylo jedno, jestli na osobní či nákladní. Hlavně, aby je odvezl blíž k jejich domovu. Bylo teplo a noc jsem přečkal venku. Ráno mě probudily hřejivé paprsky slunce. Místo snídaně jsem přemýšlel a plánoval, jak dál pokračovat v cestě domů. Z různých neověřených informací jsem se dovídal, že musím být opatrný. V Česku prý vystupují proti bezbranným Němcům gardisté. Nevěděl jsem ale, že nová hranice s Polskem je posunuta až k Nise. Z mých úvah o cestě domů mě vyrušila mladá, hezky upravená žena. Stála nade mnou a řekla, že mám jít s ní. Poslechl jsem a šel. Sledoval jsem však i cestu. Procházeli jsme Linzer Strasse, cestou jsme nemluvíli. Velmi jsem se styděl, že jsem špinavý, neupravený a hladový jako vlk. Došli jsme k činžákům a došli do pátého patra jednoho z nich. Tam seděla starší žena, matka té, co mě přivedla. Vlidně mě přivítala a hned nařídila, abych se šel vykoupat. Zatím mi nachystala čisté prádlo. Byl jsem za to nesmírně vděčný. Po koupeli mi daly najíst z toho mála, co samy měly. Pak jsme se začali oťukávat a náš rozhovor skončil až pozdě v noci.

Vylíčil jsem jim své putování i to, že musím svou republiku nějak obejít, abych se nedostal do rukou gardistů. Stará paní mi potvrdila, že se o tom mluví i u nich. Její manžel byl vysoce postavený rakouský levicový politik, který v nacistickém puči v roce 1934 přišel o život. Mladá žena byla vdovou po německém důstojníkovi, který padl v Rusku. Ustlali mi v malém pokojíku. Spal jsem u otevřeného okna a ráno mě probudil mohutný zpěv. Vyskočil jsem a spatřil pochodovat čtyři roty ruských vojáků. Za každou rotou táhli vojáci tři kulomety chlazené vodou na dřevěných kolečkách. Téměř nahlas jsem se rozesmál. Připomnělo mi to povídání mého táty, který vykládal, že tyto kulomety byly plněné často lihem. Rusové líh vypili a stali se tak snadno vojenskou kořistí. Po snídani mi ženy nabídl, že u nich smím nějakou dobu zůstat, než se situace trochu uklidní. Mne to ale táhlo stále víc domů. Při loučení jsem ještě jednou za všechno poděkoval a mladá paní mě odvedla na nádraží. Zjistila, že odtud má být vypraven vlak do Mnichova. A skutečně tomu tak bylo.

Než budu pokračovat v popisu své anabáze cesty domů, musím říci, že po otevření hranic po roce 1989 jsem se svou manželkou všechna ta místa svého putování navštívil. Hlavně jsem se chtěl podívat do Braunu na statek Hinterbergen. Doufal jsem, že tam ještě některého z obyvatel najdu živého. Po příjezdu jsme se ubytovali v přístavní restauraci a na velké mapě jsem cestu na statek našel. Ke každému statku teď vedou úzké asfaltové cesty tak pro jedno auto. Směrovky zde nebyly, možná jsem se jich nevšiml, a proto jsem zajel na sousední statek. Poznal jsem, že to není Hinterberger. Statek vypadal opuštěně, přesto jsem několikrát zavola, zda tam přece někdo není. Po chvíli se objevil

ospalý šedesátník. Zdvorile jsem pozdravil a poprosil o informaci, jak se na statek, který hledám, dostanu. Muž se dal do řeči a vyprávěl mi, že Pudl před několika léty zemřel a jeho sestra taky. Zeptal jsem se také na služebnou Marii. Tu si prý Pudl po smrti manželky vzal za ženu, ale ta už také nežije. Měl jsem s sebou litr slivovice značky Jelínek a dvě velké bonboniéry, které jsem jim chtěl předat. Bohužel už nebylo komu. Muž dodal, že v Grainu žije Pudlův syn z prvního manželství. Statek už neexistuje, má nového majitele, který ho zbouřal a na tom místě postavil větší stavení. Název ale zachoval. Zeptal jsem se také na Sergeje, ale o tom vůbec nevěděl. Poděkoval jsem za všechny informace a rozjel se na Hinterberger. Vyhledal jsem místní hřbitov a jeden domorodec mě zavedl k hrobu Pudla a jeho první manželky. Kde jsou hroby druhé ženy a služebné Marie nevěděl. V nejbližším květinářství jsem koupil kytici, položil ji na hrob, pomodlil se a ještě jednou za všechno poděkoval. Překvapilo mne, že hrob byl oproti jiným velmi ubohý. Místo rámu byl obložen jen kameny a na dřevěném kříži, jaké se na horských hřbitovech nacházejí, byl jen štítek s nápisem: „Zde v pánu odpočívá Leopold Kohlross, hospodář na statku Hinterberger“. Během pobytu jsem se seznámil s rakouskými myslivci, kteří z Grainu pocházeli. Jeden z nich, zachovalý sedmdesátník je majitelem nedaleko statku Hinterbergeru. Statek na samotě se jmenoval Am Wurzenberg. Na mou otázku, proč má Pudl tak prostý hrob, když byl poměrně majetný, jen pokrčil rameny. Moje cesta sice neskončila tak, jak jsem si přál, když jsem se těšil na shledání. Přesto jsem byl spokojen, že se mi povedlo tuto oblast znovu navštívit.

Nyní se vrátím opět na nádraží, kde byl vlak opravdu přistaven. Byl to dlouhý osobní vlak, který se začal rychle plnit. Rozloučil jsem se s paní, která mě sem doprovodila. Spěchal jsem, abych se do vlaku vůbec dostal. Vagóny byly přeplněné, když se vlak konečně rozjel. Místa ve vagónech obsadily ženy s dětmi, starci a sem tam se v rohu přikrčovali vojáci Wehrmachtu. Jistě neměli propouštěcí doklady a snažili se dojet co nejdříve. Všichni hovořili o tom, že vlak jede přímo do amerického okupačního pásma, ke kterému Mnichov přináleží. Uprchlíci z východu se do svých domovů vrátit nemohli, proto se snažili dostat na západ.

Vlak nejel rychle, ale nikde nezastavoval a jízdné se neplatilo. Po třech hodinách zastavil ve stanici St. Polten. Před-

nosta stanice a výpravčí nám oznámili, že vlak už dál nepojede a všichni musejí vystoupit. Lidé remcali, ale přednosta řekl, že musí plnit rozkazy ruské okupační zóny. Když začali lidé z vlaku vystupovat, nebylo na nádraží k hnutí, protože i zde bylo dost lidí, kteří chtěli dál na západ. Viděl jsem, že situace není příliš různá, proto jsem se rozhodl jít pěšky. Když jsem se na nástupišti prodíral mezi lidmi a hledal cestu ven, někdo mě chytil za rameno. Otočil jsem se a spatřil Františku, nejstarší dceru bývalého starosty a řezníka Antona Fusse z Chuchelné. Ihned mě zasypala otázkami, jak se mi vede, kde jsem se tu vzal a kam jedu. Řekla mi, že spolu s manželi Engelmannovými, kteří měli v Chuchelné pekařství, bydlí na výměnku na jednom statku. Pozvala mě, abych šel k nim. Pozvání jsem rád přijal, protože po tokové dlouhé době potkat známé lidi v cizím kraji bylo velmi příjemné. Ani jsem moc nepřemýšlel nad tím, že se bývalý starosta Chuchelné Anton Fuss nezachoval k naší rodině i ke mně příliš dobře. Byl to právě ten muž, o kterém jsem psal hned na začátku svého vyprávění. Vyhrožoval mi výchovným táborem i zastřelením. Neměl k tomu důvod. Byl jsem svými rodiči dobře vychován. Byl jsem vzorný žák, učeň a vzorný člen Flieger HJ, aeroklubu. Hlásil jsem se k letectvu na důstojnickou školu, ale tam darebáky nepřijímali. Celá ta zloba vůči naší rodině vznikla pravděpodobně proto, že v době nástupu nacismu můj strýc, nejmladší tátův bratr, nepřešel z české armády do německých služeb.

Františka mě z toho mraveniště vyvedla ven a už jsme kráčeli ulicí směrem ke statku. Přivítání bylo přátelské a doprovázeno pláčem na obou stranách. Starý Fussek, jak se mu říkalo, mi podal ruku a vrle ji stiskl. Jako by se mi chtěl omluvit. Řekl: „Podívej se na mě, Engelbert, to, co mám na sobě, je všechno, co mi

zůstalo“. Byl oblečen do oškubané košile, starých kalhot a na nohou měl dřevě boty. Byla tady jeho druhá dcera Anna a snacha Marta s malým Güntrem. Její muž, Fusskův syn se už z války nevrátil. Pak jsme všichni seděli okolo stolu a dovídal jsem se, jak se dostali až sem. Před frontou, která se k Chuchelné blížila, byli občané vybídnuti, aby své domovy opustili a evakuovali se. Společně se správcem statku Miketou a třemi vozy naloženými cennými věcmi, jídlem a ošacením se vydali na cestu. Konec války je zastihl někde na Moravě. Tam je přepadli gardisté a o všechno je obrali. Byli rádi, že si zachránili holé životy. Po velkých útrapách se dostali do Rakouska. Zatímco jsme si povíдали, nachystala Františka výborný oběd. Byl to hovězí vývar, vařené hovězí maso a brambory. Poznamenala, že o jídlo nouzi nemají, protože otec chodí sedlákům porážet dobytek a ostatní k nim chodí pracovat na pole. Za to pak dostanou brambory, mouku, máslo i kousek masa.

Při povídání se mě pak zeptal, zda to myslím vážně s návratem do Chuchelné. Když jsem mu řekl, že ano, odpověděl, že by šel nejrady se mnou. Ale byl tu problém k jeho chování k některým místním občanům v době starostovské funkce. Doba byla zlá, vyžadovala poslušnost k Říši a on se ji snažil plnit. Člověk se po válce dovídal o těch, kteří pracovali jako tajní, a to bylo ještě horší. Po válce pak rychle převlékli kabáty a byli poplatní novému zřízení. Před válkou byl řezník Fuss obyčejný občan, živnostník a otec rodiny. Ze všech přítomných se do Chuchelné vrátila dcera Anna, snacha Marta s malým Güntrem a syn Johan, který byl v té době někde na cestě z vojny. Chvilí jsem poseděl, pak poděkoval za přijetí a nasycení. Rozloučil jsem se a vyrazil jsem směr Linec.

Regina Olejáková,
bývalá kronikářka obce Chuchelná, 2015

7krásky
BOUTIQUE
SPECIALISTA NA SPOLEČENSKOU MÓDU

Čeká vás ples, taneční, oslava,
svatba, divadlo, maturita,
důležitá schůzka, nebo chcete
šaty jen pro radost?

- Společenské šaty, halenky
a kalhoty ve velikostech
XS - 5XL
- Bižuterie, doplňky
- Poradenství profesionální
stylistky

**Navštivte nás v Opavě
Hrnčířská 16**

Po - Pá 9.30 - 17.00
So 9.30 - 11.00

Objednejte si termín návštěvy i mimo otevírací
dobu a o víkendech na tel. čísle 702 336 509

10% sleva pro studentky

*Přijďte si vybrat z naší nabídky šatů,
díky kterým ve společnosti zazáříte.*

**Hrnčířská 16, Opava
Tel.: 702 336 509**

www.7kraskyboutique.cz

AUTOŠKOLA NOVA

- ➔ Základní kurz skupiny „B“ za 17 500 Kč
- ➔ Zdarma učebnice „Autoškola pohodlně“
- ➔ Nejnižší cena a žádné skryté poplatky
- ➔ Plánování jízd žákem min. 2x týdně
- ➔ Kurz také ve splátkách bez navýšení
- ➔ Dopravně psychologické vyšetření
- ➔ Výuka předpisů v KD Dolní Benešov

www.autoskolanova.cz • tel.: 605 305 000

Turistický sraz „Za posledním puchýřem“

Turistický sraz „Za posledním puchýřem“ je turisticko-společenská akce Klubu českých turistů, která oficiálně zakončuje hlavní turistickou sezónu. Koná se vždy v listopadu, každý rok v jiné části republiky.

53. ročník se uskuteční v Moravskoslezském kraji - v Hlučíně a jeho okolí. V roce 2025 si připomínáme 80 let od ukončení 2. světové války. Právě zde, mezi Opavou a Ostravou, probíhala významná vojenská operace s cílem osvojit strategicky důležitý průmyslový region Ostravy a zároveň přispět k porážce německých sil ve střední Evropě.

Vydejte se s námi do míst, kudy v minulosti procházela Jantarová cesta, seznamte se s historií, projděte se krásnou přírodou, polkejte se s přáteli a pobavte se na společenských akcích, které jsme pro vás v rámci doprovodného programu připravili.

Přihlašovat na akci je možné zde: <https://www.puchyr-hlucin.cz/jorn-single>

Další informace naleznete na: <https://www.puchyr-hlucin.cz>

KČT, OBLAST MORAVSKOSLEZSKÁ VÁS ZVE NA CELOSTÁTNÍ SRAZ

53. ZA POSLEDNÍM PUCHÝŘEM

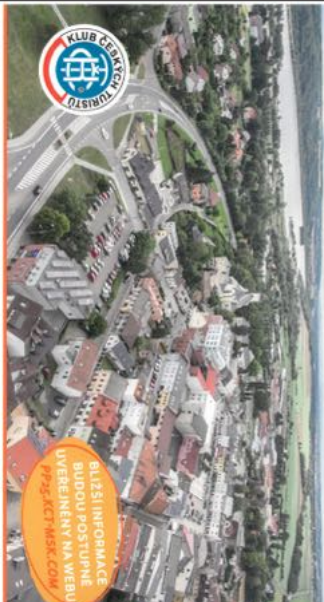
14. – 17. 11. 2025

- PEŠÍ POCHODY V OBLASTI HLUČINSKA
- ZAJEZDY ZA FENOMENY HLUČINSKA, KARVINSKA A DO HRADCE NAD MORAVICÍ
- DOPROVODNÝ TURISTICKÝ A NETURISTICKÝ PROGRAM
- BOHATÝ PROGRAM PRO ODDILY I PRO ANO LIBRI – KNIHOVNA
- POD OTEVŘENÝM NEBEH V HLUČÍNĚ

AKCE SE KONÁ POD ZÁŠTITOU MĚSTA HLUČÍN

**DALŠÍ INFORMACE
BUDOUPÍ POSTUPNĚ
OVĚŘUJEME NA WEBU
<https://www.kcsk.cz>**

Partnerské kluby:

Partnerské kluby:

